Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare Nr. 30.

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birouri de anunciurî: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.

Preţul inserţiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. şi 30cr. timbru pentru o publicare. Publicărî mai dese după tarifă şi învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banî.

GAZETA TRANSILVANIEI.

(NUMĔR DE DUMINECA 22)

„Gazeta" iese în fiă-care dí.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şése lunî 6 fl., pe trei lunî 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.

Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 francî, pe şése lunî 20 fr., pe trei lunî 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francî.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectorî.

Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Têrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése lunî 5 fl., pe trei lunî 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunî 6 fl., pe trei lunî 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banî. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 121.—Anul LIX. Braşov, Duminecă, 2 (14) Iunie 1896.

Fiasco se apropiă.

Serbările „mileniului" au dat Ungurilor o minunată ocasiune pentru de-a se convinge, cât de părăsiţi sunt ei astădî de tótă lumea şi cât de urgisiţi s'au făcut prin politica lor de maghiarisare înaintea tuturor ţerilor şi a tuturor popórelor dela noi şi din streinătate.

Lunî, la jubileul încoronărei, care a atins culmea serbărilor milenare, afară de representanţii oficioşî ai câtorva guverne, n'a fost de faţă nimenî, dér absolut nimenî, afară de Maghiarii perciunaţî şi neperciunaţî, printre carî, ce-i drept, s'au vîrît şi câţî-va Saşî slăbănogî. Dér nicî o deputaţiune din partea vre-unui popor nemaghiar din patriă, orî streinătate nu s'a presentat, nicî o manifestaţiă de simpatiă pentru Ungurî nu s'a făcut. In ticnă şi negenaţî de nimenî au putut dér Ungurii sĕ prăsnuéscă împreună cu aliaţii lor Jidanî, căcî lumea streină nu i-a îmbulḑit; ei pe ei s'au lăudat, ei pe ei s'au preamărit, find-că nu s'a găsit nimenî altul, care sĕ-i laude, orî sĕ-i preamăréscă.

Exposiţia lor, pentru care făcură atâta reclamă în tótă Europa, stă gólă şi înse-şî foile unguresci nu se mai îndoesc adî, că ea se va termina printr'un fiasco — milenar! Este obiceiŭ, ca la astfel de ocasiunî statele şi popórele amice sĕ trimită deputaţiunî, carî sĕ salute pe arangerii esposiţiei şi sĕ-şî arate dragostea şi admiraţiunea faţă de naţiunea lor. Aşa, de esemplu, sĕ ne aducem aminte numai de esposiţia cehă din Praga, din vara anului 1891, care, cât a durat, a dat prilegiu la un şir de manifestaţiunî de simpatiă aprópe ne'ntrerupte când din partea unora, când din partea altora dintre popórele amice Cehilor.

Pentru Ungurî însĕ astfel de popóre amice nu se găsesc adî nicăirî. Din contră, serbările lor au dat îndemn de-a se scula toţî şi de tóte părţile pentru a-şî arăta nemulţămirea, disgustul şi antipatia faţă de Ungurî, carî prin politica şi îngâmfarea lor au înstreinat tótă lumea, rĕmânĕnd singurî, ca cucul.

Póte că Ungurii, décă ar fi presimţit nesuccesul serbărilor, nu s'ar fi umflat atâta şi n'ar mai fi căutat sĕ atragă asupra lor ochii Europei culte, carî n'au ce vedé la ei, decât slăbiciune şi érăşî slăbiciune. Se vede însĕ, cu Ungurii nu s'au cunoscut pe sine şi abia acum, cu serbările lor milenare, li-s'a dat ocasiunea de-a se convinge, ce rĕu stau şi cât de părăsiţi sunt.

Ce sĕ facă acum? Ca sĕ mai ascundă goliciunea înaintea lumei, au pornit cu ajutorul fişpanilor şi a solgăbirăilor o vênătóre prin comitate, ca sĕ mai prindă icî-colea câte-un suflet nemaghiar spre a-l duce la Budapesta şi aşa sĕ arate lumei, vedî Dómne, că totuşî şi esposiţia Ungurilor e cercetată de cine-va.

N'am fi credut, că tocmai între Românî se vor afla astfel de pĕcătoşî, carî sĕ se lase a fi prinşî în acéstă unghiţă a adversarilor noştri. Dér, după cum arătăm la alt loc al diarului nostru de astădî, în cartea sorţii aşa a stat scris, ca sĕ îndurăm şi acéstă ruşine.

Ruşinea ni-au făcut'o fraţii noştri dela Caransebeş, acei fii de grăniţerî românî, carî până mai ierî-alaltăerî, sub conducerea regretatului general Doda, au dat atât de frumóse esemple de unire şi solidaritate naţională la alegerile de deputaţî dietalî. Foile budapestane, ce ni au sosit adî, spun, că 685 de Românî din Caransebeş şi împrejurime, sub conducerea a 15 preoţî şi 15 învĕţătorî, au sosit alaltăerî cu tren separat la Budapesta, purtând în frunte mai multe steagurî unguresci şi făcĕnd acolo frăţietate cu duşmanii noştri.

Nu putem sci încă, întru cât este adevĕrată acéstă scire adusă de foile unguresci, dér de-ar fi şi numai pe jumĕtate adevĕrată, ea ne dóre mult, căcî aicî e vorba de-o demonstraţiă în contra tuturor Românilor, şi apoi pe cine dintre noi nu l'ar duré, când pe Român trebue sĕ vadă demonstrând în contra Românului? Ce-ar dice óre generalul Doda, décă s'ar scula din morţî şi ar vedé pe bravii sĕi grăniţerî de erî, la câtă decadenţă morală şi naţională au ajuns adî?

Se bucură Ungurii, că au putut găsi şi în sînul Românilor, şi încă chiar a clerului, astfel de unelte ale lor. Dér sĕ-şî aducă aminte, că nu este pădure fără uscăturî. Ómenî slabî, carî pe faţă dic una, ér în ascuns urméză scopurî perfide, se găsesc la tóte popórele. Dér acestea nu sunt pene, cu carî sĕ se pótă împodobi cineva.

Fapt este şi rĕmâne, că din serbările milenare Ungurii au putut vedé, că nu se bucură adî de prietenia nicî unui popor din ţéră şi străinătate. Sunt singurî, póte ca nicî un alt popor în Europa şi, décă e vorba sĕ-şî găséscă şi ei o ocrotire în contra pericolelor, ce-i ameninţă din afară, atuncî acéstă ocrotire numai la popórele nemaghiare din patria lor o pot căuta. Nu noi, prin urmare, ci ei au sĕ umble după prietenia nóstră.

Poporul şi cărturarii noştri.

Un sfat bun, dat la timp, este mult vrednic nu numai pentru individ când se vede strîmtorat, ci şi pentru un popor în vremurî de restrişte.

Insĕ décă este ca povaţa bună sĕ fiă ascultată şi sĕ aibă urmărî binecuvêntate, ea trebue sĕ iese din gura ómenilor, carî se bucură de încrederea, iubirea, stima şi respectul celor ce au lipsă de povĕţuire.

Binecuvêntat de Dumnedeu e poporul, care-i bine sfătuit din partea conducĕtorilor sĕi. El va fi ferit de multe rele şi scutit de multe suferinţe!

La sórtea poporului român ne gândim adese-orî. De ce acest brav popor a trebuit sĕ sufere aşa de mult în cursul vécurilor; de ce şi astădî tot numai Românul sĕ fiă osêndit la cele mai grele suferinţe între tóte popórele acestei împĕrăţii?

Orî cât am căuta şi cerceta în cartea istoriei lui, tot numai de una şi aceeaşî nenorocire am da:

Poporul român a fost rĕu povăţuit

Am dis, că a fi bine povăţuit însémnă a fi bine condus. Poporul nostru a suferit în trecut şi sufere şi adî în mare parte din causă, că fiii cei mai luminaţî şi cei mai avuţî din sînul sĕu l'au părăsit, l'au uitat în părăginire şi fără de nicî o conducere seriósă şi conscientă.

Dér sĕ lăsăm trecutul. Avem noi destul de-o camdată cu maltratările şi impilările, ce trebue sĕ le înregistrăm dilnic în paguba ţĕranului nostru.

Astădî, ca şi în trecut, ţĕranul român e brav şi muncitor. Dér décă şi adî trebue sĕ îndure atâtea rele negreşit că acésta nu póte fi o urmare a bunelor sfaturî şi îmbărbătărî, ce le primesce dela fiiî sĕi cei luminaţî. Ba, când vedem, că ţinuturî întregî sunt lăsate pradă în mâna liftelor jidovescî, fără de voiă ne covêrşesce credinţa, că slab este povăţuit ţĕranul nostru, décă nu e chiar cu totul părăsit de cătră cei-ce trebue sĕ-l înveţe cum sĕ-şî apere dreptul şi cum sĕ stea faţă cu uneltirile duşmanilor.

In apĕrarea de până acum prea am fost slabî; prea am umblat şi umblăm cu capul plecat unde dreptul şi adevĕrul vorbesc pentru noi: n'am păşit cu destulă energiă şi tăriă de suflet acolo, unde eram îndreptăţiţî şi datorî a păşi, şi pare că n'am slăbit nimic din moliciunea şi răbdarea nóstră proverbială.

Pentru-ca sĕ pótă înbărbăta pe ţĕran, trebue ca cărturarii noştri dela sate, ca şi dela oraşe şi de orî şi unde ei înşişî sĕ fiă înainte de tóte bărbaţî cum se cuvine, cu mintea şi inima la loc.

Şi décă cărturarii noştri voesc într'adevĕr sĕ corespundă datoriei naţionale de-a sări în ajutorul ţĕranului român, atuncî sĕ nu stea retraşî şi împietriţî, ci sĕ se pună în frunte cu arma legii, în graiŭ şi prin scris în apĕrarea lui la tot locul şi la tótă ocasiunea. Căcî înzadar vom cere sĕ ni-se respecteze drepturile şi naţionalitatea, décă noi vom sta cu mânile în sîn, privind cum piere ţĕranul, negligeat şi părăsit de ai sĕi.

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

EUSTAHIE.

(Legendă.)

In anii din urmă ai vechei şi păgânei împĕrăţii romane trăia un renumit căpitan de rĕsboiŭ, care adese-orî condusese legiunile la învingere. La compatrioţii lui stetea în marî onorurî, avea moşii întinse şi alt-fel de proprietăţî, era 'n védă la împĕratul şi sĕ bucura de iubirea unei soţii frumóse, care-i dăruise doi fii drăgălaşî. Ast-fel trăi el mulţî anî în strălucire şi mărire. Numai una îi lipsea, veneraţia cătră Dumnedeu. Era păgân. Nu voia sĕ scie nimic de Dumnedeu. Iubia lumea şi obicînuia cu plăcere a se lăuda cu multele lui virtuţî şi cu înţelepciunea sa. Sosi însĕ timpul, când se făcu o mare schimbare în inima lui. Arĕtându-i-se un ânger — aşa sĕ dice — îi porunci sĕ-şî umiléscă inima şi sĕ-şî plece genunchele dinaintea unicului Dumnedeu adevĕrat al creştinilor. Arĕtarea n'a fost fără folos. Bravul şi bĕtrânul ostaş se boteză cu întréga lui familiă şi din minutul acela sĕ mărturisea de creştin. Aceştia însĕ pe acele vremurî erau despreţuiţî şi urmăriţî.

Eustahie, acesta era numele ce i-se dase în botez, se căia cu sinceritate de mândria şi necredinţa lui de odinióră. Vechii lui amicî îl batjocoreau şi îl luau în rîs, vĕdênd cum lucră cu el provedinţa Dumnedeiéscă, în care credea el acuma. In loc de bună starea de mai înainte, se revĕrsară asupra lui tot felul de grijî. Acestea erau primele fructe ale iubirei dumnedeescî, ale cărei drumurî nu sunt ca drumurile ómenilor şi care adese-orî sĕ manifestă mai cu putere prin pedepsele ei. Cel întors la legea creştină însĕ cu umilinţă îşî purta crucea ce i-o dădea bunul Dumnedeu, ca în şcóla suferinţei şi a înfrânărei sĕ-şî dobândéscă coróna cea vecînică. Şi greu avé sĕ se ispitéscă noua lui credinţă prin nenorocirî de tot felul, venite asupra lui şi asupra celor de lângă sine. Turmele îi periră de bóle, caii cei mai frumoşî fură loviţî de trăsnet, o secetă îi nimici sĕmĕnăturile, casa îi fû ameninţată de fómete, slugile i-se bolnăviră, séu fugiră dela el. Din di în di era tot mai sărac. Pe lângă acestea domnul sĕu, împĕratul i-se arĕta tot mai rece. In adevĕr, suferinţele lui erau marî, şi îl aşteptau altele încă şi mai marî. Intr'una din dile, lipsind de acasă, acésta fû atacată şi arsă de o bandă de hoţî. La întórcerea lui îşî găsi nevasta şi copii tremurând de spaimă şi frig; abia scăpaseră sĕrmanii de mórtea prin foc, numai cu hainele de pe ei.

„Fiă voia ta", se ruga Eustahie ridicându-şî spre cer ochii de la locul de pustiire şi mulţumi lui Dumnedeu, că i-a lăsat în vieţă ceea ce îi era mai scump pe lume, femeia şi copii.

Averile, prietinii, servitorii tóte erau perdute şi însoţit numai de ai sĕi, părăsì vatra dărîmată, ca sĕ-şî caute locuinţa departe de locul unde trăì odinióră în atâta îmbelşugare. După un timp călĕtorii ajunseră la ţĕrmurii mării, unde o corabiă aştepta vênt favorabil, ca sĕ trécă la ţĕrmurele din faţă.

Eustahie sĕ rugà de corăbier sĕ-l trécă şi pe el. Ajungĕnd la celalalt ţĕrmure cerù însĕ sĕ-i plătéscă. Ei, bieţii, nu aveau nicî banî, nicî marfă cu care sĕ-i plătéscă. Corăbierii îşî băteau joc de el dicĕnd, că nu primesc mulţumirî în loc de plată.

In sfîrşit dise căpitanul corabiei: „norocul este că ai o femeiă, pe acésta voiŭ opri-o şi voiŭ vinde-o ca sclavă".

Eustahie strigà, că nimic nu este în stare sĕ-l despartă de femeea lui, dér tóte rugăminţile şi protestele lui au fost zadarnice. Scumpa-i soţiă fû smulsă din braţele lui, ér el, stâlcit de bătăi, fû aruncat la ţĕrmure dimpreună cu copii. De aicî vĕdură cum se depărta corabia cu soţia şi mama iubită care, plângând şi frângĕndu-şî mânile, rĕmase în stăpânirea bărbaţilor blăstĕmaţî. Eustahie strînse la inima-i sfăşiată de durere pe copilaşii, carî plângeau, şi sĕ ruga: Dómne fiă voià ta!

După ce vâslele corăbiei nu se mai vĕdură, nefericiţii peregrinî apucară la drum în ţéra, care le era cu totul necunoscută. Nu trecù mult şi ajunseră la un rîu lat şi adânc, în mijlocul căruia sĕ afla o mică insulă.

N'avem decât sĕ ne uitâm la dversarii noştri. Nu vedem noi cu e căldură, cu cât entusiasm şi faatism îşĭ apĕră ei drepturile lor şi cât le mult îşĭ iubesc libertatea, limba i naţionalitatea?

Dér n'avem nevoiă sĕ alergăm la treinĭ după esemple, cum trebue sĕ-şĭ pere un popor drepturile sale de imbă şi naţionalitate. Nu ni-au lăat óre strĕmoşii noştri moştenire ubirea nesfîrşită cătră limba şi leea nostră în preţul orĭ căror jertfe?

Da! — căcĭ nu póte fi lege pe ume, care sĕ ne oprésca iubirea de ceste comorĭ, fără de carĭ viaţa nui popor nu ajunge nimic.

Insĕ acéstă iubire cere dovedĭ lela noi toţĭ, cere dovedĭ vii şi neurmate şi ea se manifestă numai rin fapte şi prin jertfe.

Jertfe! Care popor din lume a ertfit şi jertfesce mai mult, decât poporul nostru? Jertfesce bietul, dér nai tot în sec, fără a vedé ródele nuncei şi jertfelor sale.

Séu dóră nu vedeţĭ, că munca écă l'a slăbit mai de tot; nu veleţĭ, că-i stă rĕsuflarea şi că o amorelă omorîtóre începe a-i cuprinde nembrele?

E timpul, ca sĕ-i vină o încuagiare, un ajutor din vre-o parte, are sĕ-i întărésca sufletul şi speanţa într'un viitor mai bun şi mai rednic de omenire. Acéstă încuraiare, acest ajutor sunt chiămaţĭ a l da cărturarii noştri eşiţĭ din sîul lui; a i-l da cu vorba şi cu fapta, n scris şi în tot chipul posibil.

Ast-fel numai se va duce entusiasnul pentru marea nóstră causă naţioală şi în şirurile poporului, şi atuncĭ cest popor cu nobilă inimă şi gata la rĭ-ce sacrificiu, va da de bună voiă, eea-ce a trebuit sĕ dea silit de biiul despotismului pentru interese trĕine vieţii lui — va da şi va face ot posibilu' pentru lupta de apĕrare limbei şi naţionalităţii nóstre mult menințate.

Căturarĭ românĭ, interesaţi-vĕ de inele şi sórtea poporului ţĕran, căcĭ le binele şi sórtea vóstră, şi de viiorul acestui ném Vĕ ve-ţĭ interesa!

Revista politică.

Cuvintele monarchului. Lunĭ în 8 unie au fost în Budapesta marĭ serărĭ, carĭ au pus aşa dicênd vêrful nileniului unguresc. In palatul din Buda s'au dus înaintea monarchului mêndouĕ camerele ungare — cea magnaţilor şi cea a deputaţilor—şi icĭ prin rostul lui Desideriu Szilagyi, preşedintele dietei, ele au adus magii domnitorului. In cuvêntarea sa Szilagyi a făcut amintire şi despre naţionalităţĭ dicênd, că „esperienţa de vécurĭ dovedesce, că pe acest pămênt numai un stat puternic şi unitar este în stare de a corĕspunde problemelor sale. Statul şi unitatea naţiunei politice este puterea susţiitóre. Nicĭ acestea, nicĭ patriotismul nu pretind nimicirea deosebitelor naţionalităţĭ din Ungaria; ceea-ce se cere dela ele este, sĕ fiă cu credinţă faţă de statul maghiar“. Cuvintele lui Szilágyi au avut de sigur de scop sĕ ameţésca lumea streină asupra tendinţelor naţiunei maghiare stăpânitóre, tocmai acum când din tóte părţile se arată cele mai marĭ nemulţămirĭ faţă cu politica Maghiarilor duşmănósă vieţii şi desvoltării naţiunilor nemaghiare din Transilvania şi Ungaria. Monarchul rĕspundênd lui Silagyi dise: „Din istoriă sĕ tragem învĕţătura, că ţéra acésta numai atuncĭ a fost puternică şi înfloritóre, *când fiiĭ sĕi*, alipindu-se cu credinţă la domnitorul şi legea lor, *au trăit unii cu alţii în concordia frăţescă.* Dinpotrivă însĕ, *ea a fost încunjurată de primejdii, când neînţelegerĭ interiore au făcut sĕ amorţescă puterea ei de viaţă*“. — Cuvintele acestea ale monarchului au cădut ca un trăsnet asupra şoviniştilor dela putere. Ele sunt o admoniţiune straşnică la adresa acelora, carĭ de decĭ de anĭ nu fac altceva, decât sĕ turbure pacea şi linişteа în ţéră şi sĕ zădărnicéscă orĭ ce bună înţelegere între fiiĭ sĕi, prin o politică din cele mai nenorocite, prin prigonirĭ şi nedreptăţirĭ cu legionul contra cetăţenilor, carĭ ţinênd cu credinţă la limba şi la legea lor, nu vor sĕ se închine poftelor de maghiarisare şi desnaţionalisare.

*

Marea adunare a antisemiţilor. In Viena s'a ţinut Martĭ o mare adunare a creştinilor-socialĭ, la care au luat parte peste 6000 de ómenĭ. Intre alţii erau de faţă vice-primarul Vienei *Dr. Lueger*, deputaţii *Steiner*, *Scheicher* şi *Dr. Pattai*, apoi numĕroşĭ membri din consiliul comunal, representanţii diferitelor cluburĭ şi ai studenţilor ariĭ.

Cel dintâiŭ a luat cuvêntul August *Schreiber*, redactor la fóia „Deutsches Volksblatt“. El vorbi despre *naţionalităţile asuprite* din Ungaria, dicênd, că stările dintre Jidano-maghiarĭ şi Nemaghiarĭ au ajuns la punctul, unde nu mai póte fi vorba despre egala îndreptăţire, ci despre *esistenţa seu neesistenţa naţiunilor nemaghiare.* Uniunea Ardélului cu Ungaria — dise vorbitorul — a adus cu sine *asuprirea Românilor.* Dece milióne de nemaghiarĭ stau în faţa a şése milióne de amestecăturĭ jidano-maghiare, carĭ pun în mişcare tot aparatul statului pentru a despoia pe cei dintâiŭ în modul cel mai barbar de naţionalitatea lor. In fine vorbitorul a propus o resoluţiune prin care adunarea îşĭ ţine de datoriă a lua posiţiă *contra mileniului;* tot odată adunarea felicită pe naţiunile nemaghiare din Ungaria şi Transilvania pentru lupta lor energică de apĕrare, ce o pórtă contra asuprirei jidano-Maghiare. Resoluţiunea a fost primită unanim.

A luat apoi cuvêntul *Dr. Lueger.* Vorbirea lui a fost o formală declarare de rĕsboiŭ contra clicei domnitóre din Ungaria. Clica acésta defaiméză tot ce îi stă în cale, ér décă noi ne apĕrăm şi protestăm contra atacurilor ei fanatice, ni-se rĕsp unde, că turburăm pacea. Maghiarii totdéuna au fost duşmanii Germanilor şi ai Austriei, şi de aceea eu — dise Lueger — *nu voiŭ înceta lupta contra lor* şi vom lupta cu toţii. *Decĭ înainte la luptă!* — Vorbirea lui Lueger a provocat un vifor ne mai pomenit de aplause.

*

Politica esternă a Austro-Ungeriei. In şedinţa delegaţiunei austriace dela 9 Iunie, ministrul comun de esterne, contele Agenor *Goluchowski*, a făcut o dare de sémă asupra politicei din afară a monarchiei austro-ungare. Cu privire la evenimentele desfăşurate în timpul din urmă în *Macedonia* şi *Asia-mică*, el dise, că acestea au atras atenţiunea întregei diplomaţii europene. In urma mĕsurilor comune luate de puterĭ însĕ, mişcările de acolo s'au mai potolit la ceea ce a avut un mare merit Austro-Ungaria. Cestiunea Armenilor încă a dat mult de lucru diplomaţiei. *Turcia*, care în prima liniă a fost atinsă de conflagraţiunea orientală, are sĕ fiă recunoscĕtóre puterilor. că au scos'o din încurcătură. Décă Turcia nu va pune capĕt omoririi creştinilor din provinciile de sub stăpânirea ei, atuncĭ amicii sĕi, pe lângă cea mai mare bună-voinţă. n'o vor puté scăpa de peire sigură. Raporturile dintre Austro-Ungaria şi celelalte puterĭ — continuă Goluchowsky — sunt cât se póte de îmbucurătóre. *Tripla-alianţă* e mai tare adĭ, ca orĭ şi când; cu *Rusia* trebile merg bine, căcĭ acéstă mare împărăţie doresce şi ea pacea. Vorbind apoi de *România*, ministrul dise, că purtarea ei este corectă, mulţămită înţelepciunei şi calităţilor de bărbat de stat ale Suveranului ei. Dela neatêrnarea ei încóce, România a manifestat înclinărĭ marĭ pentru cultura europénă, atingênd în acest punct de vedere *o mare înălţime.* Raporturile Austro-Ungariei cu România sunt cele mai îmbucurătóre. Nu aşa însĕ stă lucrul cu *Serbia.* Aicĭ, dise Goluchowski, este o mare disordine internă, şi în urma luptelor dintre partide ţéra urmăresce nisce căi nesigure. Cu *Bulgaria* totuşĭ e mai de trăit. Prin recunóscerea Principelui ei, Bulgaria a regăsit acum o situaţiune legală. Décă Bulgarii vor ţiné ordinea şi pacea înlăuntru, atuncĭ norocul ei, ea va justifica simpatiile, ce le are Europa pentru ea. Cu *Francia* şi *Anglia* încă stă bine Austro-Ungaria.— Tóte sunt dér bune, însĕ totuşĭ guvernele cer, ca armata sĕ se întărésca, sercinele bănescĭ asupra poporului sĕ se îmulţéscă, căcĭ numai aşa pacea va fi susţinută, décă vom avé tot mai mulţĭ soldaţĭ şi tunurĭ. Halal, de-o astfel de pace!

*

Ungurii şi România. Cuvintele lui Goluchowski, spuse în delegaţiunĭ faţă de România, au dat prilegiu şi delegaţilor ungurĭ de a-şĭ face şi ei judecata asupra României. In şedinţa de alaltăerĭ a delegaţiunei ungare, *Berzeviczy* Albert luând cuvêntul dise, că da, recunósce şi el, că stările din România s'au mai îmbunătăţit în ceea ce privesce raporturile cu Ungaria. Mulţămită atitudinei leale a regelui Carol, precum şi păşirei energice a guvernului de adĭ din Bucurescĭ, mişcarea „irredentistă“ nu se mai arată acum, ca înainte. Mai anii trecuţĭ prea se arăta multă dragoste faţă de Românii din Ungaria din partea unor anumite cercurĭ politice de peste Carpaţĭ. Dér acum e altceva, însĕ acest altceva nu trebue sĕ ilusioneze prea mult pe Maghiarĭ.

Ministrul *Goluchowski* rĕspundênd lui Berzeviczy dise, că dela România nu se póte aştepta mai mult adĭ, şi dimpotrivă diplomaţia austro-ungară nu va suferi de loc sĕ se întêmple acolo lucrurĭ, carĭ ar mări necazurile interne de aci. Cu alte cuvinte Goluchowski îşĭ va pune în cumpĕnă tótă influinţa şi puterea, ca Ungurii sĕ nu mai fiă supăraţĭ de cei din România prin manifestaţiunĭ de aderenţă faţă de luptele, ce le pórtă Românii asupriţĭ cu asupritorii şi duşmanii de mórte ai românismului atât de crud persecutat.

*

Anglia. Fóia englesă „Morning Post“ se plânge într'un articol, că Anglia este ameninţată cu încurcăturĭ aprópe din tóte punctele pămêntului. Germania o ameninţă în Africa-meridională, Rusia şi Francia stau pretutindenĭ faţă 'n faţă cu ea, periclitând interesele englese. Décă starea acésta nu se va schimba — dice numita foiă — atuncĭ *e peste putinţă sĕ nu sĕ întêmple în scurt timp un conflict cu armele.* In fine foia englesă îndémnă pe guvernul din Londra sĕ întărésca cât se póte mai grabnic armata şi marina.

Trebuia sĕ trécă peste rîu dér nu dăiră nicĭ o luntriţă, nicĭ un pod. Atuncĭ Eustahie porunci fiului celui mai mare sĕ aştepte la ţĕrmure, luà pe cel mai tînĕr în pate şi înotà cu el de ceealaltă parte a îului.

Pe insulă se odihni puţin înainte de trece şi pe al doilea copil. De-odată ude un ţipet. Intorcêndu-se iute spre băatul, pe care numai acum îl lăsase sănĕos, spre spaima lui, băgà de sémă, că un eopard sare asupra băiatului îl ia în gură i fuge cu el în tufiş. Părintele înspăimânat de mórte, în desperarea lui, voia sĕ lece după băiat, chiar şi în punerea caului... atuncĭ aude un răcnet înfricoşat pe elalalt ţĕrmure şi vede cum un leu puteric ducea pe fiul cel mai mare în gură, are înzadar striga în ajutor pe nefericitul ĕu tată. Ca fulgerul dispăruse îngroditoul animal cu prada sa în pădure.

Fără arme, aprópe nebun de durere i, pe lângă aceea, de copilaşĭ şi răpitorii or despărţit prin rîul cel lat, nu-i mai rĕnăsese lui Eustahie alta, de cât sĕ cadă n genunchĭ şi sĕ se róge pentru bieţii copilaşĭ ca scumpa lor viéţă, chiar în pădurea întunecósă, în care nicĭ-odată n'a străbătut picior de om, sĕ fiă cruţată de furia leului şi a leopardului. Orĭ cât de greu îi cădea lui Eustahie, totuşĭ, cu faţa scăldată în lacrimĭ, şopti: Dómne, fiă voia ta!

Numai credinţa l'a împedecat sĕ nu sară în apă şi sĕ caute mórtea, pe care şi-o dorea.

Din nou trecù peste rîu cu înotul şi îşĭ urmà singur calea într'o sĕlbătăciă mare, prin desişe fără nicĭ o urmă de om, peste stâncĭ arse de arşiţa sórelui, pe lângă peşterĭ cu animale sĕlbatice. A fi sfăşiat de animalele cele mai turbate sĕ părea o sórte fórte suportabilă pentru bărbatul, care a suferit atâtea nenorocirĭ. Animalele răpitóre însĕ nu-i făceau nicĭ un rĕu, chiar şi alte fiinţe periculóse sĕ fereau spăriate din calea omului, care avea sĕ mai sufere multe dile de încercare. Eustahie tot merse înainte până ajunsese la nisce stâncĭ singuratice, într'un deşert, fără suflet de om, cu multe peşterĭ, unde zăceau osămintele nenumĕraţilor peregrinĭ, carĭ muriseră în pustietate, în mare miseriă. Intr'o peşteră de acestea îşĭ căutà adăpost, până când Domnul cerului se va îndura a pune capĕt vieţii lui, vrednice de îndurare.

Mulţĭ anĭ a trăit aicĭ ca un pustnic. Hrana lui consta din rădĕcinĭ şi fragĭ, ér de beut avea apa unui isvoraş, ce eşia din stâncă în peşteră. Timpul îl petrecea în rugăciunĭ şi meditaţii asupra pĕcatelor omenescĭ şi a înţelepciunei şi bunătăţii lui Dumnedeu. Adese-orĭ îşĭ aducea aminte de soţia şi copiiĭ sĕi şi mereu se ruga lui Dumnedeu, ca sĕ-l învrednicéscă sĕ-i mai védă odată. Sfîrşitul fiă-cărei rugăciunĭ era: „Dómne, fiă voia ta!“ Ast-fel, pe încetul, îşĭ uità durerile şi găsi pacea sufletéscă, pe care nu o avea atuncĭ, când sĕ afla în putere şi mărire.

In ţinutul întreg era cunoscut de om sfânt. Din tóte oraşele şi satele, ce se aflau în jurul deşertului, veneau la el ómenĭ carĭ aveau lipsă de mângăere şi ajutor, ca sĕ-şĭ descopere suferinţele lor. Şi Eustahie sĕ arăta prietenos şi îngăduitor cătră toţĭ, gata tot-déuna a sĕ ruga cu ei împreună, a le da cuvinte de mângăere, cum şi sfaturĭ bune. De altmintrea vorbea puţin şi nime nu scia, cine e? şi de unde venise.

Aşa i-se trecea viéţa în tăcere şi linişte, până când într'una din dile îl cercetară doi bărbaţĭ pentru carĭ i-se încăldi inima, înţelegênd, că sunt ostaşĭ romanĭ, foştĭ camaradĭ, de arme ai lui.

Fără sĕ presupună cine e pustnicul, îl rugară sĕ-i priméscă peste nópte în peşteră. Şi după ce îi ospĕtà cu ce avea mai bun, îi povestiră noutăţile cele mai próspete din Roma, şi ce scop au ei în călĕtoria lor — îi povestiră cum barbarii sĕlbatecĭ s'au năpustit asupra împĕrăţiei romane, călcând în picióre trofeele preţióse, de carĭ odinióră tremura lumea întrégă, cum în armata romană domnesce discordie şi neîncredere şi cum toţĭ doresc sĕ le vină îndĕrĕpt căpitanul, care aşa adese-orĭ i-a condus la isbândă sigură, şi care de multă vreme a dispărut fără urmă, că împĕratul a trimis mai de multe-orĭ ómenĭ, carĭ sĕ-l caute, dér tot-déuna înzadar şi că în fine, ei amêndoi au căpĕtat poruncă, sĕ mérgă în tóte părţile lumei până vor găsi pe vechiul erou şi sĕ-l aducă la Roma îndĕrĕpt,

Rușine sĕ le fiă.

Vai vouĕ fariseilor și cărturarilor, carĭ înghițițĭ cămila și strecorațĭ țînțarul!

Aceste cuvinte ale Sfintei Scripturĭ ni-au venit fără voie în minte, când am cetit în foile de adĭ, că s'au aflat și în sînul némului nostru câte-va sute de Românĭ rătăcițĭ, carĭ uitându-șĭ de datoriile față cu poporul la care se fălesc că țin, s'au dejosit și umilit a-se lăsa dușĭ, ca nisce vite, la marele bâlciu unguresc din Budapesta, la esposiția mileniului maghiar.

Ei nu sunt Românĭ Ardelenĭ, sunt din frumósa țéră a Bănatului, comitatul Caraș-Severin.

Dér sĕ vedem cum s'au dus, și cine i-au dus?

Tóte foile jidovescĭ-unguurescĭ, ce le-am primit adĭ spun, că sunt 685 la numĕr. Étă, de pildă, ce scrie „Budapesti Hirlap" dela 12 Iunie sub titlul „*Visitarea în massă a Românilor*".

Drept desmințire, că așa numitul comitet național român ar conduce pe toțĭ Românii din patriă, au sosit adĭ în capitală 685 Românĭ din Caraș-Soverin, ca sĕ vadă exposiția. Ei au fost primițĭ în capitală de cătră deputatul *Szende* Béla, ér din partea direcțiunei esposiției de cătră Dr. Iuliu *Kovács*. Românii au venit cu mai multe steagurĭ trei colore naționale și c'o musică, și când s'au dat jos de pe tren, reuniunea musicală din Caransbeș a cântat mai multe cântărĭ patriotice. După acésta Dr. Kovacs a salutat pe óspețĭ, din partea cărora a rĕspuns primarul *Burdia* din Caransebeș. El a accentuat, că escursiunea în masă a Caraș-Severinenilor este un simptom însemnat, că *Românii-maghiarĭ iau parte cu inimă deplină și cu sentiment patriotic la serbarea mileniului națiunei maghiare.*

Apoi óspeții în rêndurĭ de câte patru înși-șĭ în cântecele musicei, au plecat spre esposițiă prin strada Andrássy. In calea lor, corul din Caransebeș a cântat de repețite-orĭ cântece românescĭ. Publicul a aplaudat pretutindenĭ acest conduct, la cee-ce Românii au rĕspuns cu „sĕ trăéscă". Dinaintea esposiției, céta română s'a întêlnit cu céta Sașilor, care încă a sosit în capitală adĭ. Sgomotóse „vivat", „sĕ trăéscă!" și „éljen"-urĭ au strigat; apoi cu toții împreună au mers pe teritorul esposiției. Amiada au luat'o în bucătăria poporală.

Românii sunt din cercurile Orșova Bega, Caransebeș și Jam din comitatul Caraș-Severinului. *Mișcarea în acéstă afacere patriotică au făcut'o* **popii și dascălĭ românĭ**, cu toții 30 de inșĭ, *15 preoțĭ și 15 învĕțătorĭ românĭ*, carĭ — se înțelege — au și însoțit massa de visitatorĭ..."

Va sĕ dică înșișĭ preoții — *fariseii* — și înșișĭ dascălii — *cărturarii* — românĭ din Caraș-Severin au fost acei uitațĭ de Dumnedeu nenorociţĭ, carĭ au îndemnat poporul blând și ascultător sĕ mérgă la Budapesta pentru a-se îmbrățișa cu asupritorii lui.

Rușine, rușine!

De altcum despre asta vorbim și la locul de frunte al numĕrului nostru de adĭ.

Esamene la sate.

Sudriaș-Jupanĭ, 25 Maiŭ 1896.

In 21 Maiu s'a ținut esamenul dela școla nóstră confesională sub conducerea P. O. D. protopresbiter, ca inspector tractual, asistat de d-l comisar de esamene. Esamenul s'a ținut după amédĭ și s'a început prin cântarea: „Bine eștĭ cuvêntat Christóse". Ca învĕțător funcționéză preparandul abs. *Samson Logojan.* Presențĭ la esamen 34 elevĭ din 60, câțĭ ar încăpé în școlă, dér obligațĭ au fost mai mulțĭ. Clase sunt III, și anume: începĕtorii și anul al 2-lea de școlă formeză clasa I-iŭ, cei din anul al III și IV clasa a 2-a, și cei din anul V și VI clasa a III. Pe probe caligrafice de esamen au scris numai 5 elevĭ, ér ceilalțĭ pe libele din carte de cetire. Scrisóre urîtă, ceea ce dovedesce lipsă de deprindere. Protocol de clasificațiune n'a fost, deprinderĭ domestice făcute peste an, ca 'n palmă. La esamen au asistat mulțĭ ómenĭ, sĕmn, că și poporul nostru scie din destul apreția folósele învĕțăturii.

Esamenul se începe cu religiunea și istoria biblică. Esaminarea și întrebările din istoria biblică s'au făcut din carte, pe care învĕțătorul a ținut'o deschisă în tot decursul esaminării. Ca manual, în locul manualelor mai nouĕ și pe carĭ le-au avut o parte din elevĭ, a folosit manualul de Sibiiu, cea mai vechiă istoriă biblică, care, pe cât sciu, s'a scos mai din tóte școlele, înlocuindu-se cu cea de Dariu și Ludu și mai în urmă cu Is. biblică de G. Dorê, traducere (Sibiiu 1893). Recitarea rugăciunilor era de tot greóie, semn, că copiiĭ se simțiau nesigurĭ în ele. Istoria biblică cu cei mai bunĭ a mers ca dintr'o mașină, ér cu cei mai slabĭ rĕu de tot. Orĭ cine s'a convins, că la învĕțarea istoriei biblice nu s'a făcut nicĭ cea mai mică esplicare, ci s'a dat numai ca sĕ boviseze pe dinafară, fără sĕ înțelégă ceva și fără sĕ tragă vre-o învĕțătură morală. Procedura a fost următórea: cine a făcut lumea? — Dumnedeu. Din ce? — din nimic, — și așa mai departe după cum e în carte. Dér că cine-i Dumnedeu, și din ce 'l putem cunósce (însușirile lui), aceste lucrurĭ, cerênd bătae de cap și esplicare, s'a trecut peste ele!

Scopul învĕțărei religiunei este de-a face pe elevĭ ómenĭ religioșĭ și luminațĭ. Dér óre prin învĕțarea silită mechanică, fără nicĭ o esplicare, puté-se-vor produce în elevĭ sentimentele religióse, pe carĭ le aștéptă educatorul, orĭ dór chiar contrarul: se va produce o ură față de studiu și față de școlă peste tot? In loc sĕ se fi purces, amĕsurat principiului pedagogic, dela cunoscut la necunoscut, dela mai de-aprópe la mai departe; în loc sĕ fi purces cu elevul dela raportul lui față de părinții sĕi, vorbindu-i despre trebuințele lui, și de aicĭ ar fi trecut apoi la referințele părinților lui cu un alt părinte mai mare, care e peste tóte, are grije de tóte și le conduce tóte cu înțelepciunea sa, silindu-se ast-fel prin mai multe lecțiunĭ practice, a produce cât numai se póte cunoscințe clare despre Dumnedeu și însușirile lui în sufletul elevului: d-l învĕțător a lăsat tóte în sarcina cărții. Dér étă ce face cartea, — ea fără de esplicare, numai tîmpesce mintea bietului copil, făcêndu-l incapabil pentru cuprinderea altor lucrurĭ mai marĭ și de lipsă în viéță.

Urméză limba maternă. De comisar chiamă pe un începĕtor și-l provócă sĕ scrie pe tablă cuvêntul *sare*, încercând a-l descompune în silabe și sunete, și apoi a-l compune érășĭ cum a fost, spre a se convinge, cum a proces la cunóscerea sunetelor. Dér n'a mers bine. N'a sciut copilul, că o deschidĕtură de gură e o silabă și nicĭ că ce-i sunet? După proba acésta s'a trecut la cetire cu tóte clasele. Cetirea a fost greóie și rea. Unii nu accentuau bine, ér cei mai mulțĭ nu observau nicĭ o interpuncțiune. Și aicĭ s'a vĕdut, că nu s'a ținut sémă de principiile pedagogice și metodice, lăsându-se totul diliginței și bunăvoinței elevului. Nu s'a esplicat nicĭ o piesă cu privire la cuprins. Nu s'au esplicat cuvintele dintr'o bucată schimbându-se printr'altele asemenea lor. Nu s'a aplicat la diferitele bucățĭ nicĭ o gramatică, — ci totul a mers înr'un mod sec și fară viéță. Sciam, că d-l învĕțător nu și-a făcut datoria față de cel mai important obiect, față de limba maternă, dér ca sĕ ne convingem și mai mult, P. O. D-n protopresbiter la piesa „Apa" din cartea de cetire de I. Popescu, întrébă pe un elev sĕ-i spună cu cuvintele lui, ce-a cetit; copilașul însĕ nicĭ după a doua cetire n'a sciut sĕ spună. De unde sĕ și scie bietul copil, décă nimenea nu i-a esplicat, mai cu sémă, că la piesa acésta vin înainte mulțime de lucrurĭ necunoscute ca: lac, isvor, apă curgĕtóre și stătătóre etc., carĭ tóte cereau esplicărĭ și lămurirĭ.

Numai puțin greșit a tractat învĕțătorul și mult puținul din gramatică cu despărțĕmêntul superior. S'a putut convinge orĭ-cine, că metodul dênsului este mai acelașĭ, care a fost acum 30 de anĭ, cu deosebirea, că atuncĭ după ce se învĕțau regulele de rost, se făcea aplicare de ele și la cartea de cetire spre a li-se întipări cât numai se póte de bine în minte; acum însĕ aplicare la carte nu s'a făcut, ci numai s'au învĕțat de rost unele regulĭ, așa că voind a esamina cuprinsul unei piese cu privire la gramatică, elevii nu se puteau orienta nicĭ de cum.

Manliu, care este o autoritate pe terenul limbistic și ale cărui gramaticĭ și opul de compositiunĭ și stil au ajuns la nu sciu a câta ediţiune, dice cu privire la întâele deprinderĭ din gramatică, următórele: „Intâele deprinderĭ se vor face în bucățĭ micĭ de cetire. Bucățile se vor ceti și esplica de învĕțător, încât școlarii sĕ fiă pĕtrunșĭ de totalul cuprins al lor. Apoi bucata se va copia de atâtea orĭ până ce școlarii se vor obicĭnui a-o decopia curat și fără de greșélă ortografică".

Din comput s'a esaminat cu cei micĭ numerii dela 1—10, ér cu cei mai bunĭ până la 20, mental. Rĕspunsurile au fost îndestulitóre. Nu tot așa pot dice însĕ față de cei mai mărișorĭ și față de computul în scris la tablă. Dându-se unuia o subtragere și întrebat fiind, că prin ce operațiune se face acel esemplu, rĕspunde întâiŭ prin înmulțire, apoi adunare, apoi împărțire și abia după mai multe deslușirĭ dice, că e subtragere, pe care o făcŭ în urmă cu mare greutate.

Din istoriă nu s'a esaminat. Trecêndu-se la Geografiă, învĕțătorul declară, că Geografia nu s'a propus neavênd manuale, ér D-l protopresbiter îi rĕspunde fórte la loc, că și pentru școlă, pentru casa părintéscă etc., mai trebue manuale. Acestea lucrurĭ se pot tracta pe basa cărții de cetire. Dér apoi manuale de geografia comitatului și patriei sunt destule, carĭ, deși cam rupte, se pot folosi, numai zel sĕ fiă.

Esamenul s'a încheiat prin cântarea în cor a unei cântărĭ bisericescĭ și a uneia lumescĭ, după carĭ urméză cuvintele dela inimă purcese, pe carĭ P. O. D. protopresbiter le adreséză poporului, ce era în numĕr mare present. 'I puse la inimă folósele școlei confesionale pentru noi Românii, îndemnându-ne, ca cât mai iute sĕ ne facem școlă nouă, deórece cea actuală e prea mică și nu mai corĕspunde.

Acesta a fost decursul esamenului. Nu s'a propus de loc învĕțămêntul intuitiv, fundamentul întregului învĕțămênt popular. Nu s'a propus geografiă, nu istoriă naturală, ca sĕ nu mai amintesc nimic de pomărit, care ar fi un isvor de venit destul de însemnat pentru poporul nostru.

Că esamenul a succes așa rĕu, nu e lipsa de cunoscințe, ci totala lipsă de însuflețire pentru chiămarea învĕțătorescă. Décă acum, la începutul carierii, d-l învĕțător pare ca un bĕtrân istovit, stors de puterĭ, ce va fi óre mai târdiu, când vor urma bĕtrânețele cu multele neajunsurĭ?

Sĕ nu uite d-l învĕțător, că a lipsi dela școlă timp aprópe de-o lună, fără se fiă bolnav, arată o lipsă totală către chiămarea învĕțătorescă, atât de sublimă. Acésta însémnă năimire în agrul culturii naționale. Ca încheiare țin sĕ amintesc însĕ d-lui învĕțător, că nicĭ o greșélă nu-i necorigibilă,

---

ca sĕ scape împĕrăția de perire, cum o mai făcuse.

Pe când povesteau ei ast-fel, fără voiă îșĭ gândiră amêndoi de-odată, că chiar acest pustnic lipsit, este bărbatul odinióră atât de puternic, pe care ei îl caută după porunca împĕrătéscă de atâta amar de timp. Acestea erau trăsăturile bine cunoscute, deși încrețite și desfigurate prin lipsurĭ și supĕrărĭ, acésta era căutătura de vultur, a cărei foc, ce arde cu flacărĭ, tradéză că vechiul spirit rĕsboinic încă nu s'a stîns. Colo, pe fruntea lui lată, era și rana, ce și-o căpĕtase în capul armatei într'o luptă glorióśă..., de sigur, el era bărbatul căutat! și óre acum în óra pericolului celui mai mare, fi-va în stare sĕ se țină departe de patria sa, de poporul sĕu?

Trist asculta Eustahie cuvintele lor. De la început abia îșĭ putŭ stăpâni mișcarea lui adâncă. Privirea lui devenia tot mai întunecată și mai amenințătóre, cu cât i-se desvălea mai mult mărimea pericolului, în care se găsea scumpa lui patriă. El nu tăgădui trimișilor că dóră n'ar fi vestitul lor căpitan de odinióră, dér nicĭ nu dise, că nu va alerga la Roma sĕ iee comanda armatei, ca sĕ scape de perire țéra amenințată.

După ce sĕ culcară trimișii, el se sculă și sĕ rugă tótă nóptea, ér diminéța era gata sĕ urmeze poruncei împĕrătescĭ. Hainele lui sărăcăcióse le schimbă cu altele pompóse, ce le aduseră trimișii, și numai de cât plecă cu ei către Roma.

Incă acum în călĕtoriă către capitală, toțĭ îl sĕrbătoreau ca pe mântuitorul imperiului. Singur numele lui umplea de bucuriă și încredere în biruință atât palatul împĕratului, cât și coliba țĕrănéscă. Pretutindenea în cale i-se făcea o primire, care îi putea stârni mândria de mai înainte. Intrarea lui în Roma sĕmĕna chiar unui triumf de învingĕtor, deși dușmanul sĕlbatic, încă neînvins, sĕ afla aprópe lângă porțile cetății.

Speranța veselă a poporului întreg că, sub conducerea lui Eustachie, vor reuși tóte bine, trebuia sĕ se împlinéscă. Pustnicul éră sĕ făcŭ ostaș. El sĕ puse în capul armatei și plecă contra dușmanului, care sĕ apropiă de cetate. Insuflețite de curajul îndrăsneț al căpitanului și însoțite de talentul lui de comandant, legiunile romane erau neresistibile. Cetele nenumĕrate ale barbarilor sĕ risipeau dinaintea lor, ca pléva dinaintea vêntului. Comandantul victorios cuprinse castrele dușmane și pe lângă o pradă bogată, făcŭ o mulțime de prisonierĭ, pe carĭ îi duse la Roma în triumf.

Intre prisonierĭ era și o femeiă mai înaintată în etate a cărei privire și ținută dovedeau, că nu coborâ dintr'o familiă neînsemnată, deși se găsise între sclavele conducătorului barbarilor. Pe ea o prinsese doi ostașĭ tinerĭ, carĭ se distinseseră fórte mult în luptă. Terminându-se rĕsboiul, ostașii duseră prisoniera la comandant și i-o puseră la disposițiă. Când acum femeia captivă apărŭ în cortul lui Eustahie și vĕrsând lacrimĭ cădŭ în genunchĭ, ca sĕ-i céră grațiă, sĕ întêmplă un lucru de tot rar și neașteptat.

La întâiul sunet al vocii ei, Eustahie tresărĭ, privi femeia cu căutătura lui de vultur și de-odată o ridică de la pămênt și o strînse la pieptul sĕu, chemând'o după numele ei iubit, lui prea bine cunoscut. In faptă femeia era adevĕrata lui soțiă, Theosbyta, care de mulțĭ anĭ de dile fusese despărțită de el într'un mod atât de tiran, pe care el o credea mórtă, séu cel puțin, pentru el, pierdută pentru tot-d'auna.

După ce trecŭ prima emoțiune a acestei revederĭ neașteptate, Eustahie se întórse către cei doi tinerĭ frumoșĭ, înalțĭ carĭ erau încă în cort, și-i întrebă: cu ce îi póte rĕsplăti mai bine, că i-au redat pe iubita lui soțiă, pe care o pierduse de atâta timp.

Cel mai bĕtrân decĭ îi rĕspunse în următorul chip:

Eu vorbesc numai în numele meu, eu nu mi-așĭ dori alta de cât sĕ găsesc érășĭ pe cei mai de-aprópe ai mei.

Pentru-că în copilăria mea mĕ răpise din brațele tatălui meu iubit un leu înfuriat, nu mult după ce mama mea fusese răpită de nisce corăbierĭ crudĭ. Leul însĕ nu mi-a făcut nicĭ un rĕu. Din contră mĕ nutri și mĕ crescu mare dimpreună cu puii lui, până deteră peste mine nisce vênătorĭ, carĭ m'au dus în satul lor, unde cu ceilalțĭ copii am crescut și m'am întărit, ca

numai voință și diligință sĕ fiă, și sĕ încungiure societatea amicilor falșĭ, carĭ nu-l povĕțuesc la bine.

X.

Ticușul săsesc, 8 Maiŭ 1896.

In comuna nóstră, ce se află în vicariatul Făgărașului, s'a ținut esamenul în 5 Maiŭ n. S'a sunat clopotul cel mare și școlarii cu părinții lor s'au adunat la școlă, fiind de față și senatul școlar în frunte cu d-l paroch Ilariu Cojocariu, ca director școlar.

S'a cântat „Impĕrate ceresc“ și apoi a urmat esaminarea din Istoria biblică cu tóte 5 despărțĕmintele, apoi scris și cetit, esamenul mental și în scris din matematică. Din tóte acestea, rĕspunsurile școlarilor făceau sĕ-țĭ salte inima de bucuriă. In șirul numĕrosului public vedeai bĕtrânĭ, și bĕtrâne, carĭ vĕḑênd sporul făcut de nepoțeii lor, lăcrămau de bucuriă. După o pausă de 10 minute s'a continuat esamenul din Geografiă, Constituțiunea patriei, Istoria Ungariei, Fisică, Ist. naturală etc.

Elevul Filip Zosim a rostit un monolog fórte potrivit, cuprinḑênd povețe de mare folos pentru popor. Au mai urmat cântărĭ bisericescĭ și naționale, atât de plăcute poporului.

Arătând acestea publicului român, aducem laudă d-lui învĕțător al nostru *Ioan Fleșeriu*, care prin acest esamen a făcut bucuriă întregului popor. Dumneḑeu sĕ-l țină la mulțĭ anĭ, ca sĕ ne fiă și în viitor spre fală și mângăiere!

Membrii senatului școlar:

Georgiu Șiulea, *Ioan Blaga*, *Nicolau Aldica.*

SCIRILE ḐILEI.

— 1 (13) Iunie.

† **Dr. Alexandru Grama.** Din Blașiu primim scirea telegrafică, că *Dr. Alexandru Grama*, unul dintre cei mai tinerĭ canonicĭ ai capitlului metropolitan, a rĕposat ierĭ séră. El a absolvat teologia în Blașiu la anul 1875, de aci și-a continuat studiile în Viena, unde a luat doctoratul în teologiă, după care s'a reîntors érășĭ la Blașiu și a funcționat aci ca profesor de teologiă, fiind în anii din urmă înaintat la rangul de canonic. Ca profesor și scriitor pe terenul bisericesc, el a desvoltat diligință mare, fiind autor a mai multor scrierĭ bisericescĭ și redactor al „Foiei bisericescĭ“, ce apărea anii trecuțĭ în Blașiu. Prin mórtea lui s'a stins și al treilea și cel din urmă dintre frații Grama, carĭ în primăvara acestui an au rĕposat unul după altul, toțĭ în flórea vieței. La 10 Martie n. a rĕposat comerciantul Iustinian Grama din Budapesta în etate de 48 anĭ, la 31 Martie n. a rĕposat fratele sĕu Ioan, comerciant în Blașiu în etate de 42 anĭ, ér acum a urmat al treilea frate, Alesandru, care de-asemenea a murit în flórea vieței. — Fiă-i țĕrîna ușóră!

—o—

Studenții din Graz și mileniul. Ḑilele aceste representanții națiunilor boeme, române, croate, bulgare, rutene, sêrbe și slovene dela universitatea din Graz s'au întrunit la o ședință intimă, unde au redactat un protest *contra mileniului maghiar.* Protestul ḑice: că „considerând, că serbarea milenară ungară e o batjocură a seculului 19, e o înjuriă svîrlită în fața Europei culte; considerând, că serbarea milenară ungară nu e un act de înaltă cultură și maturitate morală, ci mai vîrtos preamărirea asupririi brutale făptuită în decursul de 1000 de anĭ față de celelalte națiunĭ ale Ungariei; considerând, că Europa întrégă necunoscênd starea adevĕrată nu protestéză: protestăm noi representanții tinerimii inteligente dela universitatea din Graz.“

—o—

Prelațĭ românĭ la monarchul. Majestatea Sa monarchul a primit alaltăerĭ în audiență pe I. P. S. metropolitul *Miron Romanul* și pe P. S. S. episcopul *Ioan Mețianu.*

—o—

Lucrurĭ slabe cetim în foile ungurescĭ despre părintele preot gr. or. din *Zlatna.* In 8 Iunie, adecă — spune „B. H.“ — în biserica greco-orientală din Zlatna preotul român a ținut *o cuvêntare fórte patriotică*, ér elevii scólei au cântat „Szozat“-ul și „Himnusz“-ul unguresc. — Adevĕrat este părinte? Și décă adevĕrat este, cum de Duchul sfânt te-a părăsit într'atât, ca se profanezĭ altarul românesc cu astfel de lucrurĭ slabe?

—o—

1000 de „Croațĭ“ în Budapesta. Foile din Budapesta spun, că nu mai puțin decât 1000 de „Croațĭ“ au sosit aḑĭ în capitala ungurescă la marele bâlciu al mileniului. 380 dintre ei sunt țĕranĭ, 250 meseriașĭ, ér ceilalțĭ din inteligința „croată“. Mare-i bucuria Israilului din Judapesta pentru acéstă nouă „minune milenară“.

—o—

Din Făgăraș ni-se scrie: Ḑilele acestea s'a întregit aicĭ postul de cassar al „Reuniunei de asigurarea morților“. La stăruința mai multor membri românĭ, carĭ ar fi dorit sĕ alégă pe unul dintre ai noștri, a competat și d-l Alexandru Răglan. Pentru a-se convinge mai bine despre disposiția Românilor, d-l Răglan a trimis o listă pe la membrii românĭ, rugându-i ca aceia, carĭ ar fi aplecațĭ a-l alege pe dênsul, sĕ-o subscrie. Au și subscris lista 280, va sĕ ḑică reușita d-lui Răglan era asigurată. Dér ce sĕ veḑĭ? Când a sosit diua alegerei, dintre Românĭ nu s'a presentat, decât 4 inșĭ! Se 'nțelege, astfel stând lucrul, nu se mai póte mira nimenea, că deși noi suntem în majoritate atât de mare, totușĭ suntem învinșĭ în tóte părțile de-o mână de Ungurĭ și Sașĭ. E fórte trist, că ai noștri sunt așa de nepăsătorĭ, când e vorba de interesul lor. Prin acésta ne discredităm înși-ne și încuragiăm pornirile dușmanilor noștri. — *I. P.*

—o—

Țarul la Viena. „Noua Pressă Liberă“ află din isvor competent, că ministrul afacerilor streine a primit scirea confidențială, că Țarul are de gând sĕ visiteze Viena la sfîrșitul lui August séu la începutul lui Septemvre. Incă nu se scie décă Țarina îl va însoți. De-asemenea nu se scie încă nimic în ce privesce ḑiua sosirei și durata șederii sale. In cercurile curții se crede, că Țarul va rĕmâné la Viena 3 séu 4 ḑile.

—o—

Pentru cei mai distinșĭ învĕțătorĭ românĭ de confesiunea gr cat. recomandăm concursul privitor la ocuparea postului de cantor-învĕțător în comuna *Sărăuad*, din Sĕlagiu, pe care-l publicăm în partea din urmă a numĕrului nostru de astăḑĭ. Fiind acest post unul dintre cele mai bine salarisate, se aștéptă, ca fiitorul învĕțător al Sărăuadului sĕ fiă un bărbat brav în tóte privințele, mai ales, că comuna acésta e situată în părțile cele mai espuse, unde dela învĕțătorii noștri se aștéptă deosebit zel și devotament în lupta pentru apĕrarea limbei și culturei nóstre naționale. Ar fi fórte de dorit, decĭ, ca la acest post sĕ se găséscă concurențĭ dintre cei mai harnicĭ învĕțătorĭ ai noștri.

—o—

O nenorocire în Bucurescĭ Ierĭ pe la 11 óre și jumĕtate a. m. s'a întêmplat un accident din cele mai grave în strada Academiei vis-à-vis de ministerul de interne. Se lucra la o casă; zidul grajdului casei Djaburow, care se afla alăturĭ, fiind slăbit de fundamentele zidăriei nouĕ, s'a prăbușit peste lucrătorĭ. Până la óra 1 s'a găsit numai o lucrătóre, anume Tinca Gheorghiu, mórtă, și 2 lucrătorĭ rănițĭ. Se lucréză spre a desnomoli pe ceilalțĭ lucrătorĭ, despre carĭ se crede, că sunt acoperițĭ sub dĕrîmăturile zidului.

—o—

Ploi în România. La Vêrciorova ploile torențiale nu mai contenesc. Alaltăerĭ a plouat așa de tare, că în apropiere de Vêrciorova linia ferată a fost astupată de nămolul, care a cădut din munte. Circulația trenurilor a fost întreruptă timp de trei óre până ce s'a ridicat nămolul. Din causa acésta trenul românesc a piedut legătura cu trenul austriac.

—o—

Internatul pentru studenții românĭ în Cernăuț. Cetim în „Gazeta Bucovinei“: Un argument puternic pentru învăpăiarea, zelul și nisuința poporului român din Bucovina pentru cultură și lumină, ne dă resultatul frumos al colectelor pentru internatul de băiețĭ. Apelul comitetului pentru înființarea internatului vedem, că află un resunet viu în inimile tuturor Românilor de pretutindenĭ. Românii bucovinenĭ, deși sermanĭ, aduc chiar și ultimul lor crucer ca obol pentru realisarea causei sfinte. Nu numai persóne singuratice contribue fiăcare după putință, ci chiar și multe comune au luat hotărîrĭ, ca din puținul lor avut sĕ-șĭ eterniseze amintirea îmbinată cu acéstă întreprindere măréță, déră tot-odată și vitală, dela care atêrnă esistența și viitorul nostru național. Resultatul colectelor incurse din comunele: Horodnicul-de-jos, Sucevița, Botușana, Horodnic-de-sus, Dorna-Candrenĭ, Carapciu, Seletin sunt îmbucurătóre, éră resultatul colectei din Vatra-Dornei este chiar surprinḑĕtor.

Nu numai singuratice persóne au manifestat simțĕmêntul lor național și de binefacere, déră și comuna ca atare a luat un conclus, care-i face tótă onórea și merită sĕ afle imitare. Aflăm din isvor sigur, că comitetul comunal din Vatra-Dornei a hotărît în ședința sa din 8 Iunie a. c. ca sĕ dea din averea sa comunală suma de 500 fl. pentru internat și anume în rate în anii 1897, 1898 și 1899. Hotărîrea acésta trebue sĕ umple inimile fiă-căruia de bucuriă și suntem sigurĭ, că ea va servi multora ca pildă măréță de urmare.

—o—

Omor îndoit. Din Mezöosáth se anunță, că un proprietar de acolo, mergênd prin piață a simțit dintr'odată pe un pungaș, că caută în busunarele hainei. Strigênd asupra lui, pungașul scóse un cuțit și-l împlântă în proprietar. Acesta cădù la pămênt scăldat într'o baltă de sânge. Lumea adunată în juru-i revoltându-se de fapta criminală a pungașului, năvăli asupra lui și-l bătù, până acela îșĭ dete sufletul.

—o—

Vênătóre de anarchiștĭ. Guvernatorul din Barcelona a dat ordin tuturor autorităților din oraș și provinciă, sĕ pornéscă gónă contra anarchiștilor, pentru a-i aresta. Ordinul acesta s'a dat în urma atentatului anarchist din urmă, care a secerat o mulțime de jertfe. Regina regentă a dat 1000 de dolarĭ pentru familiile jertfelor anarchiștilor.

—o—

Sfîrșitul unui hoț „celebru“. In Eszék a fost strangulat ierĭ moșneagul de 79 anĭ Csonka Ferencz, cel din urmă soț și amic al renumitului bandit maghiar Rozsa Sandor. Csonka a luat parte la tóte espedițiunile de jaf și omor ale lui Rozsa Sandor și chiar și la pertractarea finală vorbia fórte insuflețit de ele. El ședuse 20 de anĭ în temnițele din Ilava, și scăpând din ele a mers în Slavonia, unde nu s'a putut reține sĕ nu comită nouĕ omorurĭ. Fiind prins la începutul anului curent, tribunalul din Eszék osândi pe bĕtrânul și pĕcătosui bandit la mórte.

—o—

Logodnă. D-l *Ioan I. Băluță* din Brăila s'a logodit ḑilele acestea cu d-ra *Maria R. Popea* din Satulung (Săcele). — Dorim fericire tinerei părechĭ.

—o—

---

sĕ devin ostaș pentru împĕrat și țéră, în contra dușmanilor noștri.

Istoria ta tocmai sémĕnă cu a mea, grăi al doilea soldat, privindu-l cu băgare de sémă. Pentru-că în același mod am fost răpit și eu de un leopard, care asemenea mi-a crutat viéța. Mai târḑiu m'a găsit și m'a crescut o familiă de păstorĭ, până când am creḑut, că sunt destul de bĕtrân și tare ca sĕ mĕ fac ostén, cum era și tatăl meu. De el și de maica mea, mĕ despărțisem chiar ca și tine, și tu a bună sémă nu eștĭ altul, de cât prea iubitul meu frate.

Scumpĭ copii, voi ațĭ regăsit pe tatăl și pe mama vóstră! ḑise Eustachie.

Incă câte-va cuvinte esplicară totul și familia, care odinióră fusese despărțită într'un mod atât de crud, care acum se regăsise ca prin minune, din momentul acesta nu avea altă dorință, de cât sĕ trăiască cu multă dragoste împreună.

Indată ce se sfîrși rĕsboiul, óstea victoriósă se întórse la Roma și fù copleșită de laude și de binecuvêntările cetățenilor, carĭ prin eroismul ei se vedeau scăpațĭ de tóte grijile. Acum și Eustahie ar fi putut uita ușor ḑilele cele amare de ispită. Pe iubiții sĕi îi avea lângă sine. Érășĭ se vedea bogat și puternic, onorat și prețuit de întreg poporul. Și în adevĕr, putea sĕ fiă mândru pentru faptele sale. Dér îșĭ aduse aminte de vechiul sĕu pĕcat și, chiar în óra succesului, rĕmase umilit, ḑicênd că numai lui Dumneḑeu sĕ cuvine laudă.

La întrarea în Roma învingĕtorii fură primițĭ de însușĭ împĕratul și de suita lui, și după datina vechiă, petrecuțĭ în triumf pe stradele cetății. Tóte privirile sunt ațintite asupra lui Eustahie, numele lui sĕ auḑia din gura fiă-căruia. Intre strigătele vesele ale mulțimei, conductul triumfal ajunse în fine la palat, unde era pregătită o mésă strălucită. La acésta căpitanul încoronat ședea lângă împĕratul și fù tractat cu tóte onorurile. La sfîrșitul mesii, după ce armata vitéză fù lăudată în de ajuns, împĕratul sĕ ridică de pe tron și ḑise:

„Templul este aprópe, sĕ mergem și sĕ mulțumim Ḑeilor noștri pentru ajutorul și grația lor“.

Conductul strălucit sĕ puse din nou în mișcare. Singur Eustahie rĕmase înapoi mărturisind împĕratului, că dênsul este creștin și ca creștin cu venerațiă îșĭ plécă genunchele înaintea unicului Dumneḑeu al cerului și al pămêntului; ér sĕ fățăréscă venerațiă mincinósă îl oprescе consciința.

Auḑind acestea împĕratul, norĭ negrii îi întunecară fruntea și plecă în tăcere mai departe.

Nu mult timp după acésta împĕratul trimise garda domnéscă, care trebuia sĕ aducă pe Eustahie dimpreună cu familia lui în templu, unde altarul de jertfă era gata și céta preoților jur împrejur.

Acum, putețĭ alege, ḑise împĕratul, avênd fața posomorîtă. Orĭ vĕ închinațĭ Ḑeilor, cărora ne închinăm noi, orĭ murițĭ mórte, care o mor toțĭ aceia, carĭ desprețuesc numele lor sfânt.

Noi nu ne putem ruga Ḑeilor mincinoșĭ, rĕspunse Eustahie și familia lui ca dintr'o gură. Dumneḑeul nostru nu ne părăsesce nicĭ-odată. Cum sĕ-l putem desprețui noi? Numele lui fiă în vecĭ binecuvêntat.

Auḑind împĕratul acestea, în mănia sa uită ceea ce a făcut Eustahie pentru împĕrățiă. Păditorii căpĕtară poruncă sĕ-l arunce în pușcăria cea mai adêncă, dimpreună cu pe toțĭ ai sĕi. Și fiind-că Eustahie, soția și copiiĭ sĕi refusară și de aicĭ încolo d'a se închina Ḑeilor păgânĭ, cum dorea împĕratul, li-s'a făcut judecata: sĕ fiă aruncațĭ ca sĕ-i mănânce fiérăle sĕlbatice.

Coloseul se împlu cu privitorĭ, carĭ n'aveau milă în inima lor. Sgomotul mulțimei nerăbdătóre era întrecut de urletul flămândelor animale sĕlbatice, carĭ lacome, încercau sĕ iésă din căsuliile lor, când deodată fură conduși în arenă Eustahie, nobila-i soțiă și voinicii lor fii. Ei, braț la braț, steteră în mijlocul arenei, liniștițĭ, fără frică, ridicând cu încredere ochii către cerul limpede, azur.

Acum se deschiseră căsuliile și deodată năvălesc afară un leu și un leopard și cu nisce săriturĭ sĕlbatice, se aruncă

Muscele columbace au început a se ivi și în anul acesta în ținutul Lipovei, mai ales pe hotarul comunelor Sistaroveț, Chizdia, Labasinț și Vizma. Deja mai multe vite ale țĕranilor de pe acolo au perit în urma împunsĕturilor acelor musce veninóse.

—o—

Un practicant de farmacia póte afla loc cu începutul ḑilei de 15 Iulie n. c. în farmacia d-lui *Dumitru Banciu* din Sĕliște, în comitatul Sibiiului. Se recere sĕ fi absolvat șése clase gimnasiale, sĕ fiă din familia bună și sĕ cunóscă limba maghiară.

—o—

Musica orășenéscă va da mâne, Duminecă, un concert în otelul „La pomul verde". Inceputul la 8 óre séra. Intrarea 30 cr.

—o—

Concert va arangia astăḑĭ și mâne în otelul „Europa" musica de lăutarĭ din Gyula sub conducerea lui Bade Pista.

—o—

Óspeții, carĭ vin la Brașov, pot afla cele mai bune, mai curate și mai higienice odăĭ la **Villa Kertsch**, aflătóre pe promenada cea mare a orașului, în nemijlocită apropiare de gara tramvaiului, așa că nicĭ nu mai trebue birje. Odăi multe și pe ales, clădite în stil modern și elegant mobilate, cu așternut nou, mobile nouĕ, serviciu promt, ér bacșișurĭ nu se dau. In grădină restaurant și musică mai în fiă-care ḑi. Se pot închiria odăi și apartamente întregĭ cu luna, cu sĕptĕmâna și cu ḑiua, costând după plac dela 1 fl. până la 4 fl. la ḑi.

Necrolog.

Subscrișii cu inimă frântă de durere aduc la cunoscința tuturor rudeniilor și cunoscuților, că iubitul lor frate și cumnat

Dr. Alesandru Grama,

canonic metropolitan,

astăḑĭ la 6 óre séra în anul al 46-lea al etății și al 23-lea al preoției, și-a dat sufletul în mânile Creatorului sĕu.

Rĕmășițele pămĕntescĭ ale scumpului repausat se vor așeḑa întru sperarea înviării, Duminecă în 14 c. la 4 óre d. ḑ. în cimiteriul comun.

Blașiu, în 12 Iunie 1896.

Ana m. Pop, Iuliana m. Vancea și Amalia Grama surorĭ. Maria Grama, Stefan Pop și George Vancea cumnată și cumnațĭ.

Ordinea Examenelor *la școla elementară capitală gr. or. din Brașov*, la finea anului școlastic 1895—96, este următórea:

Esamenele publice: Lunĭ, Marțĭ și Mercurĭ în 10, 11, și 12 Iunie st. v. în sala cea mare a edificiului gimnasial din Gróver, și anume:

Lunĭ în 10 Iunie: dela 8—9 óre a. m. cu clasa I de copile, 9—10 cl. II; 10—11 cl. III; 11—12 cl. IV; dela 2—3 p. m. cl. V de copile și dela 3—4 elevele din Internatul Reuniunei, Femeilŏr Române din loc.

Marțĭ, în 11 Iunie: dela 8—9 cl I-a de copii, 9—10 cl. I-b, 10—11 cl. II-a, 11—12 cl. II-b, 2—3 p. m. cl. III-a, 3—4 cl. III-b.

Mercurĭ, în 12 Iunie: dela 8—9 óre a. m. cu cl. IV de copii.

Esamenele cl. III și IV de copii, IV și V de copile se încheie cu cântărĭ.

Esercițiile *gimnastice* se țin: cu cl. IV de copii în 12 Iunie dela 9—10 óre a. m.

Esercițiile în *grădinărit* se țin: cu cl. III-a-b de copii în 11 Iunie dela 4—5 óre p. m.; cu cl. IV de copii în 12 Iunie dela 10—11 óre a. m.; cu cl. IV și V de copile în 10 Iunie dela 4—5 óre p. m. (escursiunile în grădina școlei).

Lucrurile de mână ale copilelor din cl. II—V sunt espuse sub decursul esamenelor în sala de esaminare.

Esamenul practic din *economia casnică* (menagiu, croitoriă, cusutul la mașină etc.) se ține cu elevele din Internat în 16 Iunie dela 4—6 óre p. m. în localul internatului. Lucrurile de mână ale acestor eleve vor fi espuse timp de o sĕptĕmână în sala de studii a internatului;

Esercițiile *în jocurĭ* etc. se țin: cu copiii și copilele din *școla froebeliană* a bisericei Sf. Nicolae în 15 Iunie dela 10—11 óre a. m. tot în sala cea mare a edificiului gimnasial.

Duminecă în 16 Iunie, după serviciul divin, se va încheia anul școl. 1895/96 cu cetirea clasificațiunilor și împărțirea premiilor.

La esamenele acestea, precum și la festivitatea încheierei anului școl. se învită cu tótă stima binevoitorii și amicii acestor școle.

Brașov, 1 Iunie 1896.

Direcțiunea.

Producțiunĭ și petrecerĭ.

Cața, Iunie 1896.

Marțĭ în 21 Iunie c. s'a sfințit frontarul bisericei române gr. or. din comuna Cața, la care au asistat mai multe persóne din împrejurime. Cu acéstă ocasiune, tinerimea română dimpreună cu d-l învĕțător și cu d-șóra Eugenia Mircea au arangiat și un teatru în folosul Bibliotecei române.

Séra la 8 óre s'a început teatrul în sala școlei gr. or. Sala era plină de lume atât din loc, cât și din împrejurime. Era fórte plăcut de-a vedé, cum apar pe scenă țĕranĭ și țĕrance îmbrăcate în costumul lor frumos național.

S'a jucat piesa „*Cinel cinel*". Persónele erau representate prin d-l învĕțător *I. Ursu*, care a jucat rolul lui Șandu, și tinĕrul june *George Căbășu*, care a jucat rolul lui Graor. Apoi d-șórele *Eugenia Mircea*, care a jucat rolul Flórei, d-șóra *Maria Pălășan* a jucat pe Smărădița și d-ra *Maria Boeriu* pe Tincuța.

Teatrul a durat până târḑiu și s'a isprăvit între aplausele cele mai însuflețite. Pe urmă a început jocul, care s'a continuat până la ḑiuă.

Atât teatrul, cât și petrecerea cu dans au reușit fórte bine. Toțĭ, cățĭ au asistat la acéstă petrecere au lăudat mult pe tinerii românĭ, admirând talentul și destoinicia lor.

Dorim, ca bravii noștri tinerĭ din Cața, sĕ mai arangieze ast-fel de petrecerĭ frumóse, dând ocasiune óspeților sĕ admire pe tinerele și drăgălașele țĕrăncuțe, cântând și jucând național.

Un călĕtor.

*

Cuvescĭ, Iunie 1896.

Corul vocal rom. gr. or. din Cuvescĭ (Kövesd), sub dirigința bravului înv. *Georgiu Tomi*, a dat Lunia Rosaliilor 13 (25) Maiŭ c. un concert împreunat cu dans în localul d-nei Grünfeld din loc. Resultatul atât moral, cât și material — între împrejurările de adĭ — a fost mulțămitor. Petrecerea a fost animată și a durat până în ḑorĭ de ḑi. După subtragerea speselor, au rĕmas venit curat 31 fl. 95 cr., la carĭ mai adăugĕnd 6 fl. 63 cr. banĭ gata din anul trecut, avem cu totul 38 fl. 58 cr., care sumă de banĭ, conform înțelegerii avute, s'a decis a se depune în cassa de păstrare pentru procurarea unui stég pe séma corului.

Suprasolvirĭ am primit dela următorii d-nĭ: Corneliu Iorgovicĭ not. în loc 2 fl., Paul Sebescin not. în Hodoș 1 fl., N. Zolovice-not. în Hodoș 1 fl., Grigoriu Cioloca adj. not. în loc 1 fl., D. Pintia 1 fl., Gendarmeria din Labasinț 1 fl. 50 cr., I. Suciu preot în loc 1 fl., A. Dehelian la of. județ. din Lipova 1 fl., Iul. Barzu înv. Sistarovețĭ 1 fl. 15 cr., I. Covacĭ, pădurar în loc 1 fl., Iakob Kohn neg. în loc 1 fl., A. Ardelian neg. Comiat 1 fl., dómna Iulie Sax, Timișóra 1 fl., D-ra Pava Levi, Timișóra 1 fl.

Tuturor acestora le aducem în numele corului nostru vocal sincerile nóstre mulțămirĭ.

Convocare.

Presidiul „Reuniunei Invĕțătorilor Românĭ Selagenĭ" convócă cu onóre pe toțĭ membrii ordinarĭ, fundatorĭ, onorarĭ, ajutătorĭ, părtinitorĭ și corespondențĭ la adunarea generală a reuniunei ce se va ține în comuna *Bărsăul-de-sus (Felső Berekszo)*. la *6 Iulie. a. c. st. n.*

La acéstă adunare sunt rugațĭ a lua parte toțĭ iubitorii învĕțĕmântului poporal din Sĕlagiu și din alte părțĭ.

Șimleul Silvaniei 5 Iunie 1896.

Alimpiu Barbolovicĭu, vicariu for. episcopesc al Silvaniei și președintele reuniunei.

Vasilie Oltean, actuar, referinte.

Premiu pentru grădinărit și pomărit.

Adunarea generală a despărțĕmântului subscris, încă în an. 1894 a decis a da două premii a 25 fl., acelor învĕțătorĭ din raionul despărțĕmântului sĕu, carĭ s'au distins în *cultivarea grădinăritului și altoirei de pomĭ*, spre care scop se provócă toțĭ acei domnĭ învĕțătorĭ, carĭ voesc a obține aceste premii, ca sĕ-șĭ aștérnă rugările instruate cu atestat din partea senatului școlastic, (care sĕ conțină cățĭ și ce fel de pomĭ a oltoit și cu ce resultat în anul 1894/5) subscrisei direcțiunĭ până în preḑiua adunării generale din ăst an, care se va ține la 11 Iulie st. n.

Dela Direcțiunea despărțĕmântului XXVI al Asociațiunei transilvane.

Reghin, 4 Iunie 1896.

P. Barbu, director. *Iosif Popescu*, secretar.

SCIRĬ ULTIME.

Budapesta, 12 Iunie. Scirea despre disolvarea parlamentului o sustĭn mai multe foi de aicĭ. „Magyar Hirlap" ḑice, că disolvarea se va face la începutul lunei Iulie, ér nouĕle alegerĭ se vor fixa pe Octomvre.

Bucurescĭ, 12 Iunie. Agitația în cestiunea Metropolitului-Primat continuă. D. Fleva a adresat un apel către credincioșĭ, femei și bărbațĭ, pentru-ca Duminecă sĕ se întrunéscă toțĭ în bisericĭ și apoi sĕ ia parte la întrunirea publică, ce se va ține la 10 óre a. m.

In urma petiției, ce a adresat Ghenadie Petrescu Regelui, hainele și rufăria Metropolitului-Primat au fost liberate ierĭ séra din palatul metropolitan.

Iașĭ, 12 Iunie. Secțiunea Ligei de aicĭ a recunoscut noul comitet central al Ligei.

De asemenea au recunoscut noul comitet secțiunile din Ploescĭ și Brăila prin scrisorĭ fórte căldurόse.

Sofia, 12 Iunie. In Varna s'a ținut un mare meeting în afacerea schismei bulgare. Au luat parte o mulțime de Macedonenĭ. Tóte silințele poliției de a împiedeca meetingul au fost zadarnice. Intre altele el a protestat contra neînsĕmnătății reformelor obținute, și a reclamat drepturile Macedoniei la autonomiă.

Paris, 12 Iunie. Se anunță din Atena, că la ridicarea asediului din Vamos, au fost ucișĭ 144 Turcĭ.

Rĕscóla din Creta întindĕndu-se și la vestul insulei, Turcia a trimis acolo două batalióne de infanteriă.

Roma, 12 Iunie. „Agenției Stefani" i-se anunță din Massauah, că în procesul intentat generalului Baratieri, procurorul a propus sĕ fiă pedepsit cu 10 anĭ arest greu de garnisónă.

HIGIENA.

Despre îmbrăcăminte și lux.

II

Prin lux lesne ajungem la desfrânare și risipă, cheltuind cu ușurință de minte totul, ne mai stimând nicĭ religiunea, nicĭ posițiunea în care ne aflăm.

Cel dedat la patima luxului nu se mai gândesce la virtute și onóre, decât numai la desfrânărĭ; nu mai cunósce nicĭ o margine în economiă și, neputĕndu-se folosi cu adevĕrat de cele avute, se face și călcător de dreptate, de adevĕr și de jurămĕnt, și îșĭ aruncă familia în miseriă.

Sĕ ne mărginim stările de avere și vom fi mulțămițĭ, décă vom începe a ne deda cu cruțarea, fără de care nu este stare, care sĕ ajungă și cu care sĕ se pótă îndestuli cine-va; chiar sĕrăcia se póte schimba în bogățiă cu ajutorul simplicității.

Sĕ ne obicĭnuim a desprețui o zădarnică pompă, a ne mulțămi cu puțin și a avé îmbrăcămintea numai pentru trebuință. Sĕ ne învĕțăm a ne regula masa și traiul nostru nu după obiceiurile de acum, ci după acelea ale strămoșilor noștri. Sĕ învĕțăm a ne întări în simplitate, a împuțina luxul, a porunci poftelor gurei, a nu ne rușina de sĕrăciă, a ne îndestuli cu puține cheltuelĭ necesitățile nóstre, și, în fine, a ne purta într'un așa mod, ca bogățiile nóstre sĕ atérne mai mult de noi, decât de noroc, așa ca sĕ fiă cine-va bogat, nu trebue alta, decât un suflet fără dorințe și pofte de prisos.

---

peste nisipul plin de sânge drept asupra jertfelor lor. Cum ajunserĕ însĕ la céta mică, neajutorată, firea lor, neastĕmpĕrată și setósă de sânge, într'o clipă se preface blândă și cruțătóre. Fiérăle sĕlbatice recunoscură pe tinerii, pe carĭ îi crescură în patria deșertului lor. Cu lingușire se puserĕ la piciórele junilor și, spre uimirea tuturor, începură a le linge mânile.

Dér minunea acésta nu le-a folosit nimic sĕrmanilor prigonițĭ. Mănia împĕratului cresců afară din cale, vĕḑĕnd că animalele sĕlbatice au mai multă milă cu cei osândițĭ, de cât semenii lor proprii. El porunci ca numai decât sĕ se pregătéscă taurul cel mare de metal, înfiorătorul sĕu instrument de chinuire. Familia creștină fù împinsă în pântecele namilei de metal. Acésta însĕ se ruga neîntrerupt cu credință neclintită, lăuda și preamărea pe Atot puternicul, în care singur îșĭ avea tótă mângâiarea. Ingerul Domnului li-se arĕtă și le porunci sĕ nu se îngrijéscă mai departe și sĕ sufere.

Indată ce au fost închișĭ în spațiul încunjurat cu metal, slugile călĕilor aprinserĕ de desubt un foc puternic, ast-fel că, cu amurgul serii, fierul se făcù roșu de flacărĭ. Inlăuntrul lui însĕ era tăcere și liniște.

Trei ḑile și trei nopțĭ au ars focul într'una, fără întrerumpere. In sfîrșit porunci împĕratul sĕ-l stingă și sĕ scótă afară cenușa acestora, carĭ au îndrăsnit sĕ nu se supună poruncilor lui.

După ce s'a recit monstrul cel de fier și slugile descuiară córpul prefăcut érĕ negru, vĕḑură pe Eustahie, pe soția și fiiĭ lor stând lângă olaltă neatinșĭ ca și când nu li-s'ar fi întêmplat nimic. Nu li-se pârli nicĭ un fir de pĕr. Cu gingășiă erau îmbrățișațĭ unul cu altul și toțĭ patru steteau pe față cu un zimbet supranatural, frumoșĭ și mândri, și se părea că în somnul lor dulce, fericit, au uitat pentru vecĭ de suferințele și grijile lor.

Comunicată de

Petra-Petrescu.

Luxul este aplicarea de a întrebuința averea și prisosul la lacoma împăcare a trebuințelor simțuale, la strălucirea externă, la pompă și căutarea comodității vieței.

Luxul, de altă parte, înghite însu-șî tot, împrejuru-i absórbe totul, și face pe popor sec, cuprins de amóre propriă, neager la câștigare și nesimțitor la cerințele morale mai înalte. Luxul sapă un abis între păturile sociale predomnitóre și massele poporului și este causa principală a acelei căderî, pe care o produc cunoscutele discordii interne și agitațiunele. Luxul sprijinesce acea lacomă căutare a plăcerilor accesibile avuților, acea expunere ipocrită a unei avuții imitate pe lângă o sĕrăciă lipită pământului de nevoiă.

*

Acum vom arăta modul de îmbrăcăminte în timpul verii și al iernii.

In timpul verii se preferă sub tóte punctele de vedere materiile subțirî de lână și hainele albe. Hainele de lână albă subțire sunt cele mai bune de purtat vara.

In timpul căldurilor marî trebue omul sĕ se pădéscă cu cea mai mare îngrijire, de-a nu sta expus în radele sórelui, carî pricinuesc diferite bóle, ba chiar și mórte de multe-orî. Pe cap este bine a purta o pălăriă de paiă cu bordurele fórte marî și largă, și a pune împrejurul pălăriei o cârpă albă subțire.

Băile séu spălatul cu apă rece diminéța e fórte folositor în timpul căldurilor celor marî.

Hrana în timpul verii, pe căldurele cele marî, trebue sĕ fiă puțină, ușóră și puțin substanțială, adecă sĕ fiă mai mult compusă din substanțe vegetale, cum zarzavaturî (verdețurî) etc. Beuturile alchoolice trebue a se înlătura pe cât se póte, căcî sunt isvorul a multor bóle în timpul verii. In timpul mesei se va bea puțin vin amestecat cu apă simplă, séu apă găsósă (sifon, apă de soda), ape minerale ca cele dela Borsec etc. Ceaiul și cafeaua sunt fórte bune în timpul verii, dér trebue a se bea recișóre.

Se mai recomandă fórte mult repaos pe timpul căldurilor marî, mai cu sémă pentru agricultorî, carî trebue sĕ stea dela lucru dela 12—2 óre după amiedĭ, când căldura este forte mare. Diminéța, când ese din casă, nicî-odată nu trebue sĕ ese cu stomacul gol, ci în tot-déuna sĕ mănânce ceva.

Pentru timpul de iérnă, hrana trebue sĕ fiă îndestulătóre și, hrănitóre, compusă din cărnurî și grăsime, peste tot dis, omul în timpul iernei trebue sĕ se hrănéscă bine și a se pune în cele mai bune condițiunî higienice, pentru a putea lupta contra frigului. In tot-déuna diminéța sĕ nu ésă afară din casă până nu va lua un ceaiŭ rusesc cu puțin rum, séu lapte, după plăcere, séu o cafea cu lapte.

Beuturile spirtuóse, carî sunt oprite cu totul în timpul verii, acum se recomandă, dér în cantitățĭ fórte micî și se preferă mai mult în timpurile recî; în timpul postului Crăciunului și al Pascilor sĕ se bea ceaiŭ după masă, din causă că mâncările de post fiind recî, ceaiul luat cald încăldesce și arangéză fórte bine stomacul.

Frigul mare la om gonesce sângele dela piele către plămânî și creer și omul este espus la apoplexiă. Higiena dér sfătuesce a se pădi forte mult de frig mare, căcî s'au vĕdut mai în tot-déuna cele mai multe ființe cădute victimă gerului, după cum a fost iérna anului 1892—93. Celebrul medic Sydenham fórte cu drept dice: „Frigul a causat mai mulțĭ morțĭ, decât sabia, ciuma și fómetea, tóte trei împreună“.

Hainele în timpul iernei trebue sĕ fiă bine strînse pe corp, ele trebue sĕ fiă de lână séu blănĭ bine uscate și încheiate la piept. Materiile gróse, dese și de colóre închisă sunt cele mai bune în contra frigului. Două cămeșĭ puse pe corp țin mai multă căldură, de cât două haine pe d'asupra, carî pe lângă altele, îngreunéză corpul și împedecă libertatea mișcării.

Flanela aplicată de-a dreptul pe corp (pe piele) este de cea mai mare necesitate pe timpul iernei.

In tot-d'auna sĕ se pórte vestminte, carî sĕ nu slăbéscă pielea și sĕ nu facĭ multă năduşélă corpului, căcĭ prin acésta se expune omul la rĕcelĭ grele, carĭ în multe casurĭ póte aduce chiar și tuberculosă (ofticĭ).

Este dér bine și se recomandă, ca în timpul iernei fiă-care sĕ pórte pe piele o flanelă de lână curată, cum sunt acelea ale *D-rului Jaeger*, carĭ apĕră corpul de diferite rĕcelĭ, ce ar puté proveni în timpul iernei. Flanela trebue a se schimba odată pe sĕptĕmână, căcĭ alt-fel, în loc sĕ țină cald, aduce frig.

In fiă-care diminéță omul sĕ se spele pe corp (până la mijloc) cu apă rece și cu săpun; prin acésta corpul se întăresce și póte suporta mai bine frigul. Omul ast-fel deprins este mai puțin expus la rĕcelĭ și are o viéță mai liniştită. Filosoful *Kant* se îmbrăca ușor, ca sĕ nu rĕcéscă, și se spăla iérna pe picióre cu apă rece de tot, el a trăit 80 de anĭ.

Iérna, ca și vara, trebue sĕ se schimbe fórte des rufele atât de pe corp cât și din patul de durmit, căcĭ premenirea désă absórbe transpirația pielei; Pettenkofer dice: „mai bucuros trimitem premenelele nóstre „la bae, de cât corpul nostru“.

Prin spălarea cu apă rece și cu săpun se depărtéză murdăria pielei corpului; Liebig dice, că: „un stat „înaintat în civilisațiune se cunósce „după cantitatea de săpun, ce con„sumă“.

Influența climei recĭ asupra omului se face simțită în diferite modurĭ. Sângele devine mai bogat în globulele cele roșii și circulația devine mare. Pofta de mâncare este forte mare. Puterea musculară se desvóltă fórte mult.

Peste tot însĕ, spre a puté resista atât contra frigului, cât și a căldurei, trebue a avé o viéță regulată și o curețeniă exemplară.

Intr'un numĕr viitor vom vorbi ceva despre beuturĭ.

Prof. Dr. Elefterescu.

ECONOMIA.

Cultura legumelor.

V.

Varda crĕță (Brassica oleracea acephala) nu face căpățînă și ea se cultivă ca celelalte verde. Sĕmĕnatul ei se face din Maiŭ până în Iulie. Peste iérnă încă se lasă în pământ, de unde se taiă numai prin Februar, după ce i-au înghețat puțin frundele.

Călăraba (Brassica oleracea caulorapa) iubesce un pămênt bun, gras și umed; ea se póte sĕmĕna de primăvara începênd până tómna, în fiă-care lună, așa că tot-déuna putem avé călărabe tinere și fragede. La săpat și udat trebue sĕ avem grijă, ca sĕ nu prea rupem frundele, căcĭ atuncĭ călărabele se fac cam lemnóse și teióse. Peste iérnă păstrăm de cele mai tinere, ér de sĕmĕnță alegem pe cele mai marĭ și mai frumóse.

Varda de rose (Brassica oleracea gemifera) nu face căpățînă ca celelalte verde, ci cresce pe un trunchiu înalt, care se rupe pe la sfîrșitul lui August, ca sĕ pótă cresce căpățînile de pe de lăturĭ. Acestea ajung mărimea nucilor și stau pe trunchiu ca și rosele, de aceea li și dice varda de rose. Peste iérnă se lasă tot unde au crescut, numai se acoper cu paie séu scândurĭ; cele de sĕmĕnță însĕ se păstréză în pivnițe în năsip.

Carfiolul, cartafiolul séu conopida (Brassica oleracea botritis) recere cel mai bun, mai umed și mai gras pămênt între tóte verdele. Sĕmĕnatul trebue sĕ se facă în strat cald (rĕsăduiță) séu în casă în lădiță încă din Martie, de unde apoi se rĕsădesce în grădină. Peste vară se sapă și se udă de câte-orĭ cere trebuința. Când înfloresce carfiolul, frundele trebuesc plecate puțin în jos, ĕră mugurii se culeg îndată ce s'au desvoltat, ca sĕ pótă cresce după aceea alții în locul lor, căcĭ de nu, tot se scutură și desfac ei de sine. Carfiolul se culege tómna din grădină, se înplântă cu rădĕcina în pămênt în pivniță séu în alt loc scutit de ger, unde încă se mai udă, ca sĕ pótă vegeta, până când înfloresc și se coc toțĭ mugurii de pe el.

Broccoli încă este un fel de carfiol, care se cultivă întocmai ca și acesta, în pămênt bun, gras și unde se póte slobodi apa printre el pe timp de secetă.

Rutabaga (Brassica napus rapifera) este un fel de nap, ce se cultivă atât ca nutrement pentru ómenĭ, cât și pentru vite, mai ales în locurile rĕcoróse și muntóse. Sĕmĕnatul se póte face prin Februar și Martie, dé-una în straturĭ recĭ, de unde apoi se scóte și se rĕsădesce pe table. Rutabaga este cam mâncat de purecĭ peste vară, de aceea nu prea reușesce în tot locul.

Napușorul de câmp și cel alb se cultivă asemenea pentru frunde; se sĕmĕnă tómna și primăvara, ér peste iérnă se lasă tot în pămĕntul, în care au crescut.

3. **Cultura cepelor — Ceapa** (Alium cepa) este leguma, care nu póte lipsi nicĭ din casa bogatului, nicĭ dintr'a săracului; ea conține mai multă materiă zăhărósă ca celelalte legumĭ, de aceea se și întrebuințéză nu numaĭ singură, ci aprópe în tóte mâncările, la carĭ se adauge pentru a-le îndulci și direge. Din acésta causă nu vei afla o singură grădină cultivată cu legumĭ, din care sĕ lipséscă ceapa.

Ceapa se prăsesce din sĕmĕnța, ce se adună din cepele mai marĭ, carĭ se pun primăvara în straturĭ, unde fac nisce lujerĭ înalțĭ cu bâtă în vêrf, din carĭ mai târdiu se desvóltă sĕmĕnța; ea se mai póte prăsi și din rĕsădurĭ (arpagic), carĭ se adună tómna din straturile, în carĭ a fost sĕmĕnată.

Ceapa iubesce un pămênt mai ușor, bun și gras, care trebue încă de cu tómnă săpat, ca sĕ se mai pótă înfrăgeți de zăpada și înghețurile de peste iérnă. Sĕmĕnatul ei se face prin Martie și Aprilie; înainte însĕ de a se sĕmĕna, se încolțesce mai întâiŭ în casă, înmuindu-se în apă căldăță și ținêndu se ast-fel două trei dile până ce încolțesce. Sĕmĕnatul se póte face în rêndurĭ séu împrăștiat. După ce a rĕsărit, se plivesce mereu, ca sĕ n'o impresóre buruenile.

Rĕsăditul cepei se face în decursul lui Maiŭ și Iunie. Cu prilegiul acesta 'i se reteză rădĕcinile firóse și vêrful foilor, apoi se rĕsădesce în alt strat anume pregătit, la o depărtare tot de o palmă un fir de altul. După rĕsădire se sapă de câte două trei orĭ, precum cere trebuința, ĕră la săpatul din urmă 'i se calcă foile la pămênt, ca sĕ nu mai pótă cresce în sus, ci cu atât sĕ-i créscă mai tare căpățîna din pămênt.

Călcatul foilor se face prin Iulie, ér scosul prin Septemvre; este însĕ un fel de ceapă, care se sĕmĕnă numai prin Octomvre și peste iérnă stă în pămênt până primăvara, atuncĭ începe a cresce ca și cea sĕmĕnată primăvara; acésta se chiamă ceapă de iérnă. De-altmintrelea și cea sĕmĕnată primăvara, décă nu s'a desvoltat de ajuns, póte rĕmâné peste iérnă în pămênt, unde, îndată ce se duce zăpada, dă semne de crescere și desvoltare. Peste iérnă ceapa se ține în pivniță și celare, ca sĕ nu degere, ér de cum-va ar degera, se lasă tot acolo, până ce se desghéță pe rênd.

Ceapa e mai de multe felurĭ: cea ordinară roșiă, care se face rotundă, ceapa de iérnă (alium fistulosum); de care am amintit și mai sus, și ceapa galbină (alium ascalonicum), care se face cam lungărétă și are cel mai plăcut gust între tóte cepele.

I. Georgescu.

MULTE ȘI DE TOATE.

O descoperire interesantă.

In anul 1280 s'a găsit în orașul Aquila, al fostului regat neapolitan, un vas vechiŭ de marmură, care cuprindea și o placă de bronz. Savantul profesor Stribani a recunoscut, că acéstă placă este o lespede dedicătóre cu sentința de mórtea luĭ Isus Christos în limba chaldeică. Sentința de pe lespede, — autenticitatea ei a fost recunoscută mai târdiu de către o comisiune francesă de arte, — sună ast-fel în traducere:

„Verdictul lui Pontius Pilatus, locțiitor în țéra Galilea-de-jos, cu așa cuprins, ca Isus Nazaret, sĕ îndure pedépsa prin restingnire. In anul al 17-lea al guvernării lui Tiberius, în diua 25-a a lunei Martie, în orașul sfânt al Ierusalimului, când Ana și Caiafa erau preoțĭ marĭ și jertfitorĭ ai lui Dumnedeu, condamnă Pontius Pilatus, guvernor al Galileei-de-jos, de pe scaunul sĕu judecătoresc ca pretor, pe Isus din Nazaret la pedépsa prin rĕstignire, întepenit între doi ucigaș. După mărturisirile marĭ și ponderóse ale poporului, Isus se dă: 1. în mod falș ca fiul lui D-deu; 2. in mod falș ca regele lui Israil; 3. a intrat în templu în mod sacrilegiu, însoțit de tot felul de popor, care purta în manĭ ramurĭ de palme; prin urmare Isus este: 4. dușman al legii; 5. un agitator; 6. un amăgitor. Pilatus porunceşce, în numele marelui imperator Tiberius, primului centurion Quirilius Cornelius, a conduce pe osânditul Isus din Nazaret la locul de executare și a face sĕ se îndeplinéscă osânda; interdice deasemenea la tot poporul, bogaților și săracilor, a împedeca mórtea lui Isus sub greutatea aceleeași pedepse ca și la el“.

Martorii, carĭ au iscălit acest verdict, așa dér martorii de sânge ai Mântuitorului, sunt: 1. Danul Robani fariseu; 2. Iohanes Zarobabel; 3 Rafael Robani și 4. Elias Kapel, cărturar. La capătul de jos al lespedei stă scris, că o asemenea lespede a fost trimisă fiă-cărui ném (ovrei).

*

Posta turcéscă.

Intre multele instituțiunĭ, carĭ séu că numai de curênd au fost introduse, séu că se află în stadiul de desvoltare în imperiul turcesc este și posta turcéscă. Este fórte greu a fi factor postal în Ismid, Smirna séu Beyrut, deórece factorul, fiă el turc grec, spaniol séu jidan trebue sĕ vorbéscă, séu cel puțin se cunóscă 6—8 limbĭ. Afară de acésta se mai adaugă și greutatea de a descifra adresele, carĭ nu sunt scrise așa de precis și lămurit, ca la noi. Oficianții postalĭ au o posiție și mai grea, deórece sunt neîntrerupt șicanațĭ cu întrebărĭ de

nimica, când au lucrul cel mai mult. Și încă merge cum merge prin orașe, la sate însě domnesc referințe postale și mai triste. Localități separate pentru poștă nu esistă de loc și serviciul poștal îl îndeplinesce un călăreț, care imparte scrisorile și pachetele ședênd călare. Când călărețul sosesce înaintea vr'unei cafenele turcescĭ, tótă lumea din ea alérgă afară și unul dintre Turcĭ, care scie ceti, descifréză adresele diferitelor scrisorĭ.

*

Pensiunĭ în America.

Pensiunile, pe carĭ le plătesc statele Nord-Americane funcționarilor îmbětrâniți în serviciu, se urcă la o sumă fórte mare. Pănă când în 1889 căpătau în America-Nordică 489,725 de individĭ pensiunĭ în suma de 180 milióne dolarĭ, până atuncĭ în 1893 numěrul pensioniștilor se urcă la 965.012. In acest an visteria statelor unite plăti pensiunĭ în suma de 317 milióne dolarĭ

*

Animale aflătóre în peire.

De present esistă două specii de animale, adecă Bisonul din America și Kengurul din Australia, carĭ sunt apróps de a se stinge cu totul de pe rotogolul pămêntului. In „Parcul național" dela Yellowstonne încă înainte cu doi anĭ mai erau 200 de Bisonĭ, astădĭ însě nu mai sunt decât 50. Vênătorii persecută fórte mult pe acest animal, deórece pielea și căpățina lui se vinde pentru banĭ scumpĭ. Din causa acésta tote esemplarele de Bisonĭ, carĭ le mai află în diferite ținuturĭ ale Americei, le duc în grădina de animale din Waschington. Precum Bisonul în America, tot așa este persecutat în Australia Kengurul, de aceea parlamentul engles a hotărît, ca începênd dela 1 Noemvre și până la ultima Aprilie, sě nu fiă iertat niměnuĭ sě vêneze Kengurĭ.

*

Șerpe petrificat.

Celebrul profesor universitar italian Pancari a făcut în Egipet o descoperire fórte interesantă. A aflat adecă, că șerpii așa numițĭ Haya, de carĭ se află fórte mulțĭ în Egipet, au deosebită însușire de-a înțepeni și de-a se preface, ca și în pétră, îndată ce îi strîngĭ puțin de gât. Pancari a f[illegible]t apoi descoperirea, că îndată ce apeșĭ c[illegible] mâna trupul unui astfel de șerpe înțepenit în alt loc și nu la gât, el imediat își capětă din nou elasticitatea. Despre un astfel de soiu de șerpĭ se face amintire și în bibliă, când adecă Moise se produse înaintea lui Faraon din Egipet cu un astfel de șérpe și toțĭ cei de față priviră înțepenirea șérpelui, ca pe o minune, și nu putură de loc înțelege cum de era Moise în stare sě reinvie pe șérpele înțepenit.

*

Comorile Țarului Rusiei.

O fóie englesă descrie astfel comorile Țarului: Comorile marei împěrății se păstrézǎ în castelul de iérnă. Acolo se află corónă Țarului prețuită în un milion și jumětate de ruble, adecă cam trei milióne florinĭ. Acéstă corónă are forma unei mitre episcopescĭ, care însěmnéză, că el, Țarul, e și capul bisericei rěsăritene. Ea e înfrumsețată cu 45 diamante și alte multe petri scumpe, între carĭ și un rubin de colóre roșie-palidă și de o mărime extraordinară. Tot așa de prețiósă e coróna Țarevnei. Pe amêndouě însě le întrece sceptrul Țarului, care e înfrumsețat cu cel mai mare diamant din lume, cu vestitul diamant „Orloff", care e greu de 185 carate. Acest diamant a fost vêndut grofului Orloff — dela care 'șĭ are și numele — de către un comerciant armean numit Lazarev, pentru: 450,000 ruble banĭ gata, 2000 ruble venit anual și o diplomă de nobil. Orloff l'a dăruit apoi Țarevnei Catarina a II-a. Maĭ are Țarul și un zafir — pétră scumpă — de o colóre verde-vineție al căruĭ preț e ne mai pomenit de mare. O parte a comorilor Țarului se păstréză în Cremlul din Moscva. Aci se póte vedé și coróna lui Vladimir Momonach, pe care i-a dăruit'o Comnen, împěratul Bizanțului la anul 1119. Acéstă corónă e un minunat lucru de filigran preserat cu petri scumpe și diamante.

*

Ómenĭ cu pěr verde.

In statul Nevada din nordul Americei esistă o mulțime de ómenĭ cu pěr verde. Aparința acésta extraordinară se póte esplica astfel: Orașele din numitul stat mai tóte sunt clădite lângă mine, și fumul ce ese din topitóre este atât de puternic, încât coloréză cu colóre verde închisă pěrul, barba, mustețele și sprîncenele ómenilor, carĭ trăesc în acele orașe. Colórea acésta nu strică însě de loc pěrului, căcĭ nu-i slăbesce rădăcina, ci din contră o întăresce și face pěrul mai móle.

*

Colonisarea de iepurĭ în Svedia.

La începutul deceniului acestuia s'au stîrpit cu totul iepurii din Svedia, în urma unor bóle, așa cât Svedienii au trebuit sě se îngrijéscă de colonisarea altor iepurĭ. Guvernul din Svedia a dus în 1892 din Germania mai multe mii de iepurĭ și li-a dat drumul prin diferite părțĭ ale țěrei. Incercarea acésta a succes fórte bine, căcĭ iepurii se înmulțesc fórte repede, și mai ales pe insula Hyen, locul de vênat al regelui Oscar, s'au înmulțit în anii din urmă atât de tare, încât pentru tómna viitóre s'au plănuit marĭ vênătorii asupra iepurilor.

*

Ce s'a ales din creerii lui Voltaire.

Cu acéstă întrebare se ocupă de present diarele din Paris. Marele filosof și poet frances Voltaire a murit la 31 Maiŭ 1778. Cadavrul sěu a fost îmbalsamat de către un farmacist din Paris cu numele Mitonard, care pentru serviciile sale a obținut dela familiă permisiunea, ca sě țină pentru sine „lăcașul ingeniului lui Voltaire." Mitonard prepară creerii și la 1830 îi dărui ministrului de justiție. Paul Arenal, unul dintre scriitorii biografiei lui Voltaire afirmă, că la 1862 creerii savantului frances se aflau în posesiunea unui strănepot al farmacistului Mitonard. Că unde se află ei astădĭ, nu se mai scie. Tocmai acee-șĭ sórte a avut'o și inima Virginiei de Orlean. După cum spune legenda, Englesii de mai multe-orĭ au aruncat inima în foc, dér ea n'a ars. In urmă, urându-se de acéstă muncă, aruncară inima Virginiei împreună cu cenușa cadavrului ei, în Sena.

Literatură.

Escursiunĭ pe munții Țěrei-Bârsei și ai Făgărașului. Cu titlul acesta a apărut în tipografia „A. Mureșianu" din Brașov o carte fórte prețiósă, scrisă de d-l *Ioan Turcu*, protonotar pens. al comitatului Făgăraș. In acéstă carte, scrisă în formă de istorisirĭ pe cât de interesante, pe atât și de plăcute la cetit, se cuprinde descrierea amĕnunțită a munților, cu tóte potecile și platourile lor, cu animalele și plantațiunile lor; apoi viéța ciobanilor și păstorilor din munți cu multe legende și istorisirĭ plăcute; descrierĭ întregite cu schițe istorice despre castelele și Țéra Făgărașului etc. etc. Pentru istoricĭ, pentru turiștĭ, pentru cei ce vor sě cunóscă, orĭ chiar sě facă escursiunĭ la munțĭ, cu un cuvênt, pentru toțĭ iubitorii de sciință și de frumsețile naturei, acéstă carte, de felul căreia până acum nu avem scrisă alta în limba românéscă, oferă o lectură de tot plăcută și folositóre totodată. Un esemplar, constătător din 220 pag. format mare 8°, costă 1 fl. (+ 5 cr. porto). De vêndare și la tipografia „A. Mureșianu" în Brașov.

*

In tipografia „A. Mureșianu" din Brașov a apărut: **Călĕuză în dreptul Cambial**, de *Nicolau Nilvan*, advocat și director esecutiv al institutului de credit și economii chioran, — un op de dilnică necesitate pentru toțĭ aceia, carĭ au afacerĭ cu băncĭ și cu împrumuturĭ cambiale.

Pentru a face mai plăcută și ușóră studiarea diferitelor lucrărĭ de specialitate, autorul a urmat sistemul intuitiv, nisuindu-se a familiarisa pe cetitor cu cunoscințele dreptului cambial. Intr'o parte a opului sunt reproduse în capitolĭ deosebițĭ tóte dispozițiunile legei, carĭ se refer la cambii, cum și numĕróse decisiunĭ ale Curiei menite a clasifica textul legei. In partea din urmă se află și un indice alfabetic, cu ajutorul căruia cetitorul póte afla numai decât instrucțiunile de lipsă pentru singuraticile afacerĭ. — Prețul unui esemplar 1 fl. Se póte procura dela autorul, în Șomcuta mare (Nagy-Somkut.)

*

„**Biblioteca Nouă**", care apare în editura Librăriei David I. Benvenisti, în Craiova, și care și-a luat deja un avênt fórte mare, publică în No. 3 câte-va novele inedite ale talentatului ei Director D. *Teleor*, sub titlu de: „**Povestirĭ**". No. 4, tot din acéstă interesantă Bibliotecă, publică câte-va schițe scrise într'un stil fórte limpede și curat, de *A. Lupu-Antonescu*, sub titlu: „**Din Viéța Săracă**". Recomandăm cu multă căldură cetitorilor noștri „Biblioteca Nouă", care e una din cele mai ieftine și interesante publicațiunĭ românescĭ. Se găsesce de vêndare și la librăria Ciurcu din Brașov cu 16 cr. esemplarul.

*

In Tipografia diecesană din Arad a apărut: **Gramatica Română** pentru învěțămêntul secundar, de *Ioan Petranu*, profesor de limba română în Arad. Partea I, Etimologia. De vêndare la autorul. Prețul 1 fl., pentru învĕțătorĭ 70 cr. — La lucrarea manualului present, d-l autor a ținut sémă de resultatele sciinței moderne: ortografia este cea a Academiei române, dér cu unele esceptiunĭ în favorul fonetismului.

Călendarul sěptěmânei.

IUNIE. are 30 dile. CIREȘAR.

Dilele	Călend. Iul. v.	Călend. Gregor.
Dum.	2 Cuv. p. Nicefor	14 Antonia
Lunĭ	3 S. m. Lucian	15 Vitus
Merțĭ	4 Păr. Mitrofan	16 Iustina
Mer.	5 M. Dorofteiu	17 Adolf
Joi	6 Visarion și Ilar.	18 Marcela
Vin.	7 S. m. Teodot	19 Gervasiu
Sâm.	8 S. m. T. Strat.	20 Silveriu

Prețurile cerealelor din piața Brașov.

Din 12 Iunie st. n. 1896.

Měsura séu greutatea	Calitatea.	Valuta austr. fl.	cr.
1 H. L.	Grâul cel mai frumos	5	40
„	Grâu mijlociu . .	5	20
„	Grâu mai slab . .	5	—
„	Grâu mestecat . .	3	60
„	Sěcară frumósă . .	3	70
„	Sěcară mijlociă . .	3	40
„	Orz frumos . . .	3	10
„	Orz mijlociu . . .	2	80
„	Ověs frumos . . .	2	70
„	Ověs mijlociu . .	2	40
„	Cucuruz	3	50
„	Mălaiu	5	60
„	Mazăre	6	—
„	Linte	7	—
„	Fasole	7	—
„	Sěmênță de in . .	7	70
„	Sěmênță de cânepă	5	10
„	Cartofĭ	—	70
„	Măzěriche	—	—
1 kilă	Carnea de vită . .	—	52
„	Carnea de porc . .	—	52
„	Carnea de berbece .	—	32
100 kil.	Sěu de vită prospět	21	—
„	Sěu de vită topit .	32	—

Cursul losurilor private

din 10 Iunie 1896

	cump.	vinde.
Basilica . . .	6.70	7.—
Credit	198.25	199 25
Clary 40 fl. m. c. . .	58.50	59.50
Návig. pe Dunăre . .	139.—	143.—
Insbruck	27.50	28.50
Krakau	25.75	26.25
Laibach	22.75	23.75
Buda	62.50	63.50
Palffy	60.—	61.—
Crucea roșie austr. .	18.—	18.50
dto ung. . .	10.—	10.50
dto ital. . .	11.75	12.25
Rudolf	23.—	24.—
Salm	69.—	70.50
Salzburg	26.—	27.—
St. Genois . . .	70.—	71.—
Stanislau	43.—	45.—
Trieitine 4½% 100 m. c.	—.—	—.—
dto 4% 50 .	69.—	73.—
Waldstein . . .	61.—	63.—
Sěrbescĭ 3% . . .	33 65	34.65
dto de 10 francĭ	—.—	—.—
Banca h. ung. 4%	121.—	122.—

Bursa de mărfurĭ din Budapesta.

din 10 Iunie n. 1896.

Sěmințe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	până
Grâu Bănățenesc	80	6.90	7.—
Grâu dela Tisa	80	6.95	7.05
Grâu de Pesta	80	6.90	7.—
Grâu de Alba-regala	80	6.90	7.—
Grâu de Bácska	80	7.—	7.10
Grâu ung. de nord	80	.—	.—

Sěmințe vechi orĭ nouě	soiul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilgr. dela	până
Sěcară		70—72	6.35	6 40
Orz	nutreț	60—62	4.40	4 70
Orz	de vinars	62.64	—.—	5.—
Orz	de bere	64.66	—.—	—.—
Oves		39.41	6.10	6.40
Cucuruz	bănăț.	75	.—	.—
Cucuruz	altŭ soiu	73	.—	.—
Cucuruz	„	—	.—	.—
Hirișcă	„	—	—.—	—.—

Prețul pe 100 chilograme.

Productediv.	Soiul	Cursul dela	până
Sem. de trif.	Luțernă ungur.	27.—	35.—
—	transilvană	—.—	—.—
—	bănățénă	—.—	—.—
„	roșiă	28.—	30.—
Oleu de rap.	rafinat duplu	—.—	—.—
Oleu de in		—.—	—.—
Uns. de porc	dela Pesta	49 50	50.—
„	dela țéră	—.—	—.—
Slănină	svêntată	46.—	47.—
„	afumată	51.—	52.—
Sěu		—.—	—.—
Prune	din Bosnia în buțĭ	10.75	11.25
„	din Serbia în sacĭ	10.75	11.25
Lictar	slavon nou	14.—	14.50
„	bănățenesc	12.50	13.—
Nucĭ	din Ungaria		
Gogoșĭ	ungurescĭ		
„	sěrbescĭ		
Miere	brută	—.—	—.—
„	galbină strecurată	—.—	—.—
Ceară	de Rosenau	—.—	—.—
Spirt	brut	—.—	—.—
„	Drojdiuțe de spirt	—.—	—.—

Bursa de Bucurescĭ

din 3 Iunie n. 1896.

Valorĭ	Dobênda	Scad. cup.	Cu banĭ gata
Rentă română perpetuă 1875	5%	Apr.- Oct.	101.½
Renta amortisabilă	5%	„ „	99.½
„ „ (Impr. 1892 . . .	5%	Ian.--Iul.	100.½
„ „ din 1893	5%	„ „	100.½
„ „ 1894 int. 6 mil.	5%	Apr.-Oct.	96.⅞
„ „ (Impr. de 32. ½ mil.	4%	Ian.-Iulie	86.⅞
„ „ (Impr. de 50 mil.	4%	„ „	87.¾
„ „ (Imp. de 274 m 1890	4%	„ „	88.¼
„ „ (Imp. de 45 m. 1891	4%	„ „	87.¾
„ „ (Im. de 120 iul. 1894	4%	„ „	87.¾
Oblig. de Stat (Conv. rurale).	6%	Mai-Nov.	101 —
Oblig. Casei Pensiunilor fr. 300	10	„ „	237.—
Oblig. comunei Bucurescĭ 1883	5%	Ian.--Iul.	97.—
„ „ „ din 1884	5%	Mai-Nov.	—.—
„ „ „ din 1888	5%	Iun.-Dec.	—.—
„ „ „ din 1890	5%	Mai-Nov.	95 ⅜
Scrisurĭ fonciare rurale . . .	5%	Ian.-Iulie	93 ⅞
„ „ urbane Bucurescĭ	6%	„ „	—.—
„ „ „ „	5%	„ „	90.⅛
„ „ „ Iașĭ . .	5%	„ „	84.¼
Oblig. Soc. de basalt artificial	6%	„ „	—.—
	V. N.		
Banca Rom. ult div. fr. 12.81	500	150 v.	—.—
Banca Nation. ult. div. 86.—	500	într. v.	1584.
Banca agricolă	500	150 v.	203.—
Dacia-România ult. div. 35 lei	200	într. v.	403.—
Naționala de asig. ult. div. 43 lei	200	„ „	420.—
Soc. Bazalt. Artif. ult. div. lei 30	250	„ „	300 —
Soc. Rom. de Constr. ult. div. 15 l.	250	„ „	181.—
Soc. Rom. de Hârtie ult. —	100	„ „	—.—
„Patria" Soc. de asig. ult d. 4 lei	100	„ „	100.—
Soc. rom. de petrol 1 em. u. d. 0	200	„ „	—.—
„ „ „ 2 em. u. d. 0	100	„ „	—.—
Soc. de fur. militare u. d. 60 lei	300	„ „	—.—
„Bistrița" soc. p. f. hârtii 30 „	1000	„ „	400.
Societ. p. const. de Tramways	200	„ „	—.—
20 francĭ aur			20.09

SCOMPTURĬ:

Banca naț. a Rom.	5%	Paris	2%
Avansurĭ pe efecte	6%	Petersburg . .	4½%
Casa de Depunerĭ	5½	Berlin	3%
Londra	2%	Belgia	[illegible]
Viena	5%	Elveția	[illegible]

Têrgul de rîmătorĭ din Steinbruch.

Starea rîmătorilor a fost la 8 Iunie de 8966 capete, la 9 Iunie au intrat —.— capete și au eșit 7 capete rěmânênd la 10 Iunie un număr de 8959 capet.

Se notéză marfa: **ungurésca veche**, grea dela —.— cr. până la —.— cr. marfă ungurésca tineră grea dela —.— cr. până la —.— cr., de mijloc dela 49.— cr. până la 50.— cr. ușóră dela 48.— cr. până la 50.— cr.

Marfă țěrănéscă grea dela —.— până la —.— cr. de mijloc dela —.— cr. până la —.— cr. ușóră dela —.— cr. până la —.— cr.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 12 Iunie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.80
Renta de corône ung. 4% . . .	98.85
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	123.90
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	101.—
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.70
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	96.95
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	96.75
Imprum. ung. cu premii	150.50
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	138.50
Renta de hârtie austr.	101 25
Renta de argint austr.	101.25
Renta de aur austr.	122.60
Losurĭ din 860	147.75
Acţii de ale Băncei austro-ungară.	958.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	383.25
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	353.60
Napoleondorĭ.	9.53
Mărcĭ imperiale germane . . .	58.80
London vista	120.05
Paris vista	47.67½
Rente de corône austr. 4%. . .	101.30
Note italiene.	44.60

Cursul pieţei Braşov.

Din 13 Iunie 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.49	Vênd.	9.51
Argint român.	Cump.	9.40	Vênd.	9.45
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.52	Vênd.	9.54
Galbenĭ	Cump.	5.60	Vênd.	5.65
Ruble rusescĭ	Cump.	126.50	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.50	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.70	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.75

Concurs

la staţiunea de cantor-învĕţător.

Pentru ocuparea stăţiunei de cantor-învĕţător gr. cat. în Sărăuad se deschide concurs cu termin de 12 Iulie a. c.

Salarul face: 1) cuartir liber cu confort, legumerie şi super-edificatele necesare; 2) 420 fl. şi anume: 302 fl. banĭ gata plătiţĭ prin senat, afară de 45 fl. ştolare, ce se încaséză ocasional şi 118 fl. în natură şi naturalii (100 fl.) plătite cele din urmă éră-şĭ în rate prin senat.

Cincinaliile sunt socotite în suma de 420 fl.

La concurs sunt îndreptăţiţĭ numai indivizĭ gr. cat. românĭ calificaţĭ sau absoluţĭ cu eminenţe, sau clasă generală bună, şi carĭ posed limba română în vorbire şi scriere.

Pricepĕtorii de cant figural, coriştii şi cântăreţii bunĭ, între condiţiunĭ egalĭ, vor fi preferiţĭ.

Sĕ recere cunoşcinţă şi presentare personală.

Concursurile vin a se adresa: *Oficiului parochial gr. cat., ca direcţiune şcolară* în T.-Szarvad, p. u. Tasnád (comit. Szilágy).

Sărăuad, 8 Iuniu 1896.

Pentru senat:

Mihaiŭ Oşan m. p. curat. bis. şcolar. — **G. Stanciu** m. p. preşedinte.

1001,1—1

Publicaţiune de licitaţiă.

Biserica română gr. or. cu hramul S-lui Nicolae din Braşov-Schei, şi comuna bisericéscă română gr. or. din Braşov cetate. avênd de scop a vinde realitatea lor aflătóre în Braşov, suburbiul Blumĕna, a împărţit acea realitate în 16 parcele, după cum se póte vedé din planul aflător în cancelaria D-lui Advocat Nicolae Strĕvoiu. Din cele 16 parcele de astă-dată sĕ pun în licitaţie următórele 3 parcele:

1) parcela IV în estensiune de 1441.68 metri cadraţĭ dimpreună cu casa de grădinar; preţul de esclamare fiind 2400 fl.;

2) parcela V în estensiune de 1167.9 metri cadraţĭ cu preţul de esclamare 1800 fl.;

3) parcela VI în estensiune de 1348.5 metri cadraţĭ cu preţul de esclamare 2700 fl.

Licitaţia pentru vinderea celor trei parcele susnumite sĕ va ţiné în 1 Iulie 1896 la 9 óre în cancelaria D-lui Advocat Nicolae Strĕvoiu (Braşov cetate têrgul cailor Nr. 6) unde se va puté lua în vedere planul de parcelare şi sĕ vor puté ceti şi condiţiunile de licitaţiă

Pănă în 30 Iuniu 1896 se pot face şi oferte în scris provĕdute cu vadiu de 10% a preţului de esclamare.

Ofertele în scris sunt a sĕ adresa D-lui Advocat Nicolae Strĕvoiu.

La dorinţa cumpĕrătorului jumĕtate din preţ va puté sĕ rĕmână întabulat pe parcela cumpĕrată pre lângă plătirea unei dobêndĭ de 6%.

Braşov, 25 Mai 1896 v.

991,2—3.

Nrul **7563**-1896.

PUBLICAŢIUNE.

In revierul orăşenesc **se arendéză** pe cale de oferte şi licitaţiune **pe durată 1896—1898**, următórele locurĭ de păşunit din pădure:

a) locul de păşunit numai pentru vite cornute 182 jugăre;

b) locul de păşunit pentru vite cornute şi oi 1053 jugăre; la olaltă 1235 jugăre.

Reflectanţii au de a-'şĭ ascerne ofertele timbrate, închise şi provĕdute cu un vadiu de 50 fl., până în 23 Iunie a. c., înainte de prânḑ la 11 óre la oficiul orăşenesc forestieral. Pertractarea va avé loc în aceeaşĭ ḑi la 11½ óre înainte de prânḑ.

Braşov, 4 Iunie 1896.

993,2—3 **Magistratul orăşenesc.**

Avis!

Prenumeraţiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potŭ face şi reînoi şi când dela 1-ma şi 15 a fiă-cărei luni.

Domnii abonaţĭ sĕ binevoiască a arăta în deosebĭ, când voiesc ca espedarea sĕ li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămurit şi sĕ arate şi posta ultimă.

Administraţ. „Gaz. Trans.“

Sosirea şi plecarea trenurilor în Braşov.

Sosirea trenurilor în Braşov:

I. Dela Pesta la Braşov:

Tr. accelerat: 5 óre 07 m. dimineţa.
Trenul de persóne: 8 óre dimineţa.
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Braşov:

Trenul accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 óre 20 m. după amédĭ.
Trenul de persóne: 9 óre 8 minute séra.
Trenul accel.: 10 óre 19 minute séra.

3. Dela Zĕrnescĭ la Braşov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 óre 44 min. dimineţa.
Trenul mixt: 1 óră 29 min. după am.
Trenul mixt: 8 óre 31 min. séra.

4. Dela Ch.-Oşorheiu la Braşov.

Trenul de pers.: 8 óre 15 min. dimin.
Trenul de persóne: 1 óră 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 óre 12 min. séra.

5. Dela Sinaia la Braşov*)

Trenul de persóne 7 óre 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braş.

I. Dela Braşov la Pesta

Trenul mixt: 5 óre 8 min. dimineţa.
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. accelerat: 10 óre 26 min. séra.

2. Dela Braşov la Bucurescĭ:

Trenul de pers.: 3 óre 55 min. dimin.
Tr. accelerat: 5 óre 14 m. dimin.
Trenul mixt: 11 óre înainte de amédĭ.
Trenul accel.: 2 óre 19 min. după am.

3. Dela Braşov la Zĕrnescĭ. (Gara Bartolomeiu.

Trenul mixt: 8 óre 35 min. dimineţa.
„ „ 4 „ 55 m. după am.
Trenul mixt: 4 óre 30 min. dim.

4. Dela Braşov la Ch.-Oşorheiu.

Trenul de persóne: 3 óre 1 după am.
Trenul mixt: 8 óre 50 minute dimin.
Trenul de pers.: 5 óre 20 min. dimin.

5. Dela Braşov la Sinaia*)

Trenul de persóne 6 óre 40 min. séra.

*) Acest tren circuléză numai Joia Dumineca şi la sărbătorĭ.

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.